IRINA SCHULTER

Revedere la Ibiza

Traducerea și adaptarea în limba română de
ALEXANDRA-MINODORA DUMITREL

ALCRIS

Capitolul 1

Tessa Morland tocmai închisese geamantanul, când uşa se deschise. Realiză, chiar fără să privească spre uşă, că nu putea fi decât fiica sa, Tina.

- Vrei deja să pleci, "pisicuţo"? întrebă Tina, indignată.

Tessa nu avea nimic împotrivă ca fiica ei Tina s-o numească "pisicuţo", deşi în ultimul timp fusese chiar un pic iritată de atitudinea tutelară a Tinei, cu care avea de mult probleme.

- Trebuie să plec pentru afaceri, Tina, explică ea calm.

- Încotro?

- La Düsseldorf.

- Iar pleci la Düsseldorf! spuse ea cu un ton cam agresiv.

- Dragul meu copil, Düsseldorf este un oraş al modei şi nu trebuie să uiţi că mama ta este creatoare de modă.

Tinei nu-i plăcea când mama sa îi spunea "dragul meu copil". Buzele sale frumoase se strânseră. Ochii săi destul de distanţaţi, de culoarea chihlimbarului, care dădeau feţei sale un farmec aparte, se îngustară.

- Poţi să găseşti destule şi în München; modă, artă şi chiar bărbaţi. Cuvintele ei sunară dur în urechile Tessei.

- Se află desigur un bărbat în umbra afacerilor tale, continuă Tina.

Din nou cuvintele ei atacară, şi o sclipire de invidie fulgeră în ochii Tinei.

- Ce-ţi închipui, acum? spuse Tessa cu o linişte forţată.

Astăzi zbor la Düsseldorf şi mâine sunt înapoi.

Tu vroiai şi aşa să mergi astăzi la o petrecere.

- Acum nu mai am nici un chef, răspunse Tina cu încăpăţânare. Ai putea măcar odată să mă iei cu tine la Düsseldorf.

Tessa vru să se dezvinovăţească.

- De câte ori te-am întrebat dacă vrei să vii cu mine si cât de des m-ai refuzat? întrebă ea cu stăpânire de sine.

Poate ar fi fost de dorit ca Tina să stie si ea, si atunci ar putea merge în relaţia ei un pic mai departe.

- Pot să te duc la aeroport "pisicuţo"? întrebă ea încet.

- Nu, comoara mea, prin circulaţia asta nu, apoi as fi neliniştită tot drumul, dacă ai ajuns cu bine acasă. Am chemat deja un taxi. Viziteaz-o totusi pe Coco! Se va bucura. Mâine voi fi din nou aici, adăugă ea în încheiere, deoarece resimţi brusc un sentiment ciudat de vinovăţie.

- Atunci, drum bun, spuse Tina, îmbufnată. Şi să aduci din nou atât de mult de lucru, încât si în acest an să nu putem să mergem în nici un

concediu împreună.

- Vom face cu siguranţă un concediu împreună, Tina, spuse Tessa si-i dădu fiicei sale un sărut afectuos.

După cum mergeau împreună spre taxi, se putea spune că sunt surori. Tina era ceva mai slăbuţă decât mama sa, iar Tessa avea încă, în ciuda celor patruzeci si unu de ani, o alură de manechin. Era o femeie incredibil de atrăgătoare, iar Tina, imaginea sa fidelă mai tânără, era o fată fermecătoare, când nu afisa o mină atât de posomorâtă ca acum, urmărind taxiul cu privirea.

În ea ardea o furie nedreaptă. Tocmai azi a trebuit să renunţe la "pisicuţa" sa, astăzi, cînd viaţa sa interioară fusese si asa complet răvăşită.

- Ce trebuie să vă pregătesc pentru masă, domnisoară Tina? întrebă bombănind menajera Clara. Eu am liber.

- Atunci, pleacă! răspunse furioasă Tina. Nu-mi trebuie nimic. Pot să-mi port si singură de grijă.

După ce plecă menajera, Tina se mai înveseli. Se plimbă prin casa care fusese concepută si

ridicată de Tessa Morland cu un gust ales. Casa purta emblema unei personalităţi puternice, ca şi îmbrăcămintea creată de Tessa de mai bine de şaptesprezece ani.

Când Kai Morland, pilot de curse, care nu putuse atinge gloria destul de repede, se accidentase mortal la numai şapte luni de la căsătorie, ea făcuse din necesitate o virtute. Atunci, Tessa avusese o singură dorinţă; copilul, pe care îl simţea sub inimă, să fie fată.

Nici un tânăr, nici un temerar precum Kai, pe care îl iubise la prima vedere, de cum îl văzuse pe pistă şi de care se îndrăgostise atât de vijelios, nu-i stârnise un sentiment atât de puternic.

În timp ce Tina, acasă, în această minunată casă, casa ei, îi dedica gândurile şi reflecta dacă în viaţa "pisicuţei" sale dragi într-adevăr ar putea fi vreun bărbat, Tessa se gândea în timpul zborului cum ar trebui s-o facă pe Tina să priceapă că există deja de mult timp un anumit bărbat.

Îl cunoştea pe Felix Vellentin de douăzeci de

ani, dar în timpul acestui lung interval de timp îl întâlnise numai de cinci ori.

Deşi zborul de la München la Düsseldorf dura numai o oră, întotdeauna Tessei îi rămânea timp să reflecteze asupra celor mai importante lucruri.

Cum ar trebui să-i spună Tinei? Cam aşa: " Comoara mea, acesta este Felix Vellentin. L-am cunoscut în ziua când m-am căsătorit cu tatăl tău. Din păcate, Kai a trebuit să plece la antrenament imediat după cununie şi eu am rămas singură la masă, la propria mea căsătorie. Fiul hotelierului a fost foarte amabil şi îndatoritor, şi deoarece mie-mi venea să plâng, îmi spusese că îi pare foarte rău să mă cunoască tocmai în această zi. "

Ceea ce exact aşa se întâmplase şi atunci, îşi aminteşte Tessa, el dorise doar s-o înveselească. Oricum, Kai o luase în posesie pe ea şi viaţa ei.

O da, l-a iubit cu toate iluziile unei adolescente de nouăsprezece ani şi poate Kai, în felul său, a iubit-o. În orice caz, îi plăcea când fermecătoarea sa soţie era admirată. Şi apoi, când a venit pe

lume Cristina, el nu mai era printre noi, iar Tessa era deja singură.

Exista însă Coco Morland, sora mai mare a lui Kai. Colette, după cum suna pronumele său adevărat. Ea nu se înţelesese bine cu fratele său niciodată, însă de Tessa si de micuţa Tina se interesase chiar cu plăcere.

Propriul său mariaj durase trei ani, fără a ajunge la nici un rezultat pozitiv. Coco, multilateral înzestrată, impresiona totdeauna prin prezenţa sa, era plină de farmec si de idei. Ea însăsi recunostea că e nepotrivită pentru căsătorie si mai cu seamă pentru a fi mamă. După divorţ si-a reluat numele de fată, si-a cumpărat o casă ţărănească într-o zonă subalpină, în care îsi putea manifesta în voie pornirile "artistice", după cum ea însăsi le numea.

În timpul unei ore, te puteai dărui totusi multor amintiri si asta a făcut Tessa în avion, deoarece gândurile sale pentru viitor, în urma discuţiei matinale cu Tina, erau oarecum neplăcute.

Tina se simţea profund nemulţumită.

Dispoziţia ei era pur si simplu proastă. Se

decise s-o sune pe Coco. Numărul ei de telefon nu-l putea niciodată ţine minte si, în timp ce-l căuta în agenda de telefon a Tessei, făcu o descoperire care-i tăie respiraţia.

Din ea căzu o carte de vizită, scrisă neîndoielnic de mâna unui bărbat.

"Dragă Tessa, trebuie totusi să ajungem la o hotărâre.

Vom discuta totul la Düsseldorf. Te rog nu spune nu, căci am dovedit destul de multă răbdare. Te asteaptă cu dor,
Al tău Felix"

Ochii Tinei se întunecară, apoi în ei se aprinseră fulgere de mânie.

Asa deci, gândi ea, atât este de ascunsă. Ei asteaptă, îţi voi arăta eu ţie, Tessa Morland si acestui Felix.

Cine era totusi acest Felix?

Se gândea îndârjită dacă n-a întâlnit vreodată un bărbat cu acest nume. Nu!

Coco ar trebui desigur să stie, precis Coco îi va destăinui! Deci - la Coco.

Asa era Tina, încăpăţânată si impulsivă. Iar într-o astfel de stare ajunsese chiar ieri, în conflictul cu Jerry.

Cinci minute mai târziu, Tina era deja la volanul micii sale masini sport, un cadou de la Tessa la aniversarea celor nouăsprezece ani. Însă Tina nu se gândea acum la cât îi datora mamei sale pentru toate. Nu se gândea la copilăria minunată, liberă, la această tinereţe lipsită de griji, cu o mamă întotdeauna înţelegătoare.

Ea se comporta exact cum o descrisese ieri Jerry! A numit-o bestie mică si egoistă. Şi apoi i-a dat-o de exemplu pe Vivian, pentru firea sa înţelegătoare. Tina se considera totusi afectuoasă.

Coco radia de voiosie si vitalitate. Era înaltă, slabă, rasată. În ciuda celor cincizeci de ani, nu avea nici un fir de păr cărunt. Negru-albăstrui, părul îi strălucea sub razele soarelui de prânz. Ochii cenusiu-deschis, ageri, vigilenţi, formau un contrast unic; gura plină, puţin cam mare, dădea acestei feţe aspre o notă aparte.

Tinei nu-i plăceau asa-numitele mici aventuri

galante ale mătusii Coco, însă era constientă că pentru ea o legătură stabilă nu putea fi luată în considerare. Coco dorea să-si păstreze libertatea.

- E un semn divin că ai venit, Tinuţo, spuse bucuroasă Coco. Nici nu mă gândeam la o zi atît de minunată.

- As dori mult să rămân peste noapte, explică Tina. "Pisicuţa" a zburat la Düsseldorf.

- Da? Minunat, mă bucur.

- Nu e nicidecum minunat. Se întâlneste cu un bărbat.

- Ei si? De ce nu? Este o femeie frumoasă, scumpa mea.

- El o iubeste! Îl cheamă Felix si am observat mai de mult că "pisicuţa" mă însală.

Coco râse în hohote.

- Ei, mică comedian', cum poate o mamă să-si însele fiica?

- Dar nu mi-a vorbit niciodată de Felix, bombăni Tina. Tu stii ceva?

Pleoapele albăstrii cu gene lungi ale mătusii Coco coborâră rapid. Se gândi iute.

- Se poate să-i fi pomenit vreodată numele, dar nu trebuie să fie neapărat dragoste, spuse ea tărăgănând.

- Am găsit însă în agenda ei o carte postală de la el. "Iubito", îi scrie el. Asa ceva nu se potriveste "pisicuţei". Am sufletul negru de furie.

- Se vede pe tine, Tino, lăsă Coco să-i scape.

Şi apoi, gândi ea, ce bine ar fi fost totusi ca Tessa să-i fi telefonat ieri.

Bărbatul care o aştepta pe Tessa la aeroport în Düsseldorf era înalt, lat în umeri, avea o faţă interesantă, puternic bronzată, iar părul des, cărunt, nu-l arăta ca pe un bărbat în vârstă.

Involuntar, Tessa trebui să-şi amintească ce tânăr zvelt, subţire, era în urmă cu douăzeci de ani şi că de fapt o impresionase numai prin purtarea sa politicoasă şi zâmbetul său amabil.

Ea nu se putu împotrivi când el o luă în braţe. Era aşa de odihnitor să te sprijini de pieptul său lat, să simţi bătăile puternice ale inimii sale şi aceste buze drăgăstoase, care-i mângîiau fruntea şi obrajii.

- Avionul a întârziat zece minute, spuse el încet, am avut deja emoţii.

- Şi eu a trebuit adesea să tremur, când tu erai pe drumuri, răspunse ea. Arăţi bine.

- Soarele a fost de-a dreptul supărător. Nici nu pot să mă gândesc. Am lucrat la Seychellen opt zile din plin, dragă, însă ne va fi de folos desigur să mai construim acolo.

Dar hai să nu vorbim de afaceri sau ai din nou termene de plan?

- De această dată, nu. Ne vom putea sfătui serios unul cu celălalt, Felix, spuse Tessa. Nu mă pot mărita aşa uşor cum îţi imaginezi tu. Trebuie mai întâi s-o fac să priceapă pe Tina că tu exişti.

- Pentru mine nu este un compliment că n-ai făcut deja asta, răspunse el încet.

- Te rog, înţelege. S-ar fi putut la fel de bine ca între timp să-ţi schimbi sentimentele. Tu te învârţi atât de mult prin lume, întâlneşti mii de femei frumoase, poate te îndrăgosteşti de vreuna şi ....

- Cum poţi gândi aşa, dragostea mea? Mergem întâi la mine şi apoi discutăm mai departe, înainte

să-mi mai spui şi alte lucruri rele.

Capitolul 2

Mătusii Coco nu-i fu usor să înfrâneze temperamentul Tinei. Ea se lăsă pe spate si îsi aseză picioarele lungi, încă frumos modelate, unul peste celălalt.

- Comoara mea, vroiam odată să vorbim nemţeste una cu cealaltă, spuse Coco.

- Putem să vorbim si franţuzeste, spuse Tina, mi-am trecut examenul cu foarte bine.

Coco îsi ridică usor sprâncenele.

- Toate trei? Franceza, engleza si spaniola?

- Şi italiana, adăugă Tina moale.

Sunt un geniu al limbilor străine. O adevărată poliglotă, am în mine din fiecare naţionalitate câte ceva. Un frumos talmeş-balmeş!

- O adevărată graţie, dacă stai să te gândeşti, îşi dădu cu părerea Coco, voioasă.

- Jerry preferă fetele care au bacalaureatul, izbucni Tina.

- Dar tu ai învăţat în trei ani să vorbeşti perfect patru limbi străine, spuse Coco plină de mândrie. Pentru asta, ai să primeşti în dar ceva deosebit de

frumos.

- Da, mama o să-mi prezinte drept dar un bărbat, spuse Tina, îndărătnică.

- Poate îi prezinţi tu ei unul, îi întoarse Coco cuvintele.

- Nici nu mă gândesc. M-am săturat. Am ţinut într-adevăr mult la Jerry, dar lui îi trebuie o guguştiucă aşa cum este Vivian.

- Cum aşa, o guguştiucă? întrebă Coco.

- I-a căzut în admiraţie. Abia şi-a luat bacalaureatul. Cum să nu mă enervez? Şi peste toate, "pisicuţa".

Mi-a pus capac, Coco! Ce stii tu despre Felix?

- Să vorbim mai întâi despre Kai, începu Coco cu binisorul.

- Despre Kai? Te referi la tata, pe care nu l-am văzut niciodată?

- Ai ceva împotriva piloţilor de curse? întrebă Coco.

- Nu, trebuie că a fost un bărbat atrăgător, după poze.

- O, da, a fost un bărbat foarte atrăgător, spuse Coco calm. Bun să te-ndrăgostesti de el si a avut chiar destule admiratoare. Tu esti acum destul de mare, încât să putem vorbi deschis si raţional despre asta, Tina. Trebuie să-ţi spun cât am admirat-o pe Tessa că n-a avut pentru ea însăsi nici măcar o singură dorinţă. O femeie tânără, frumoasă, văduvă la douăzeci si unu de ani! Kai ar fi putut să aibă cea mai strălucitoare poziţie. L-am rugat să se gândească la soţia sa si la copilul pe care-l asteaptă. Ştii ce mi-a răspuns?

- Spune-mi!

- "Tessa stia cu cine s-a măritat.

Ea mă iubeşte aşa cum sunt."

- Trebuie că l-a iubit foarte mult, spuse Tina încet.

- A fost tare nefericită. Iluziile sale au fost foarte curând spulberate. N-a vrut să vorbească niciodată despre asta, Tina. Jură-mi că n-ai să-i spui nimic din ce am vorbit cu tine. Eu nu cunosc nici o mamă care a refuzat să-şi trăiască viaţa atât

de mult timp ca Tessa, din cauza ta, Tina. Nu i-am spus asta niciodată.

- Nu încerca să pari rea, Coco, spuse Tina. Tu eşti o prietenă minunată.

- Da, sunt şi eu bună la ceva, dar ştiu foarte bine care-mi sunt limitele. La mine, orice bărbat ştie la ce să se aştepte. Tessa este însă o femeie care trebuie să fie iubită mereu, şi dacă îţi spune de o sută de ori nu. Dacă eu spun o singură dată nu, bărbatul ştie că a doua oară nu mai are de ce să întrebe. Aşa poate fi şi cu acest Felix, nu pot să jur, că nu-l cunosc, mama ta îl cunoaşte de mult şi i-a tot spus nu şi nu. Poate este doar un prieten, aşa cum şi eu pot fi doar prietenă.

Tu ai spus doar că pot fi o prietenă minunată.

- Un astfel de bărbat nu există, spuse Tina. Bărbaţii au întotdeauna un scop. Pot să-ţi spun destule povesti despre ce-ţi văd ochii în ziua de azi.

- Chiar? întrebă Coco cu un surâs insinuant. Hai da, spune-mi una.

- N-ai să fii socată?

- Eu nu, Tina. Tocmai scriu un roman. Am nevoie de stimuli.

- Ce? Acum scrii romane? Cum poţi să le faci pe toate?

- Tot ce poate însemna tinereţe, Tina. Să te menţii în mijlocul vieţii e cel mai bine, e tot ce-si poate dori cineva care îmbătrâneste.

Tina nu realiza încă dibăcia cu care Coco vroia să depăsească starea de neîncredere în care se situa acum Tessa. Şi începu să povestească.

- E vorba despre Rita, o fată atât de desteaptă, atât de inteligentă, si care de la început a ajuns să fie agăţată în undiţa unui bărbat, pentru că vroia să joace un rol care după părerea ei i se potrivea. Ea mostenise câteva mii de mărci de la tatăl său decedat, iar Sasa al ei a reusit să-i câstige de la ea. Pe acel Sasa îl cheamă de fapt Joseph si locuieste acum în căminul stadionului. Era un excroc sentimental.

- Povestea asta o cunosc. A fost prezentată

chiar la tribunal, spuse Coco.

- Ce nu stii tu, de fapt? întrebă Tina.

- Poate mai ai ceva în minte?

- Şi dacă "pisicuţa" cade în braţele unui astfel de excroc sentimental? întrebă Tina.

- O, Doamne, Tessa nu poate fi asa de proastă! Doar nu mai are nouăsprezece ani.

Fruntea Tinei se încreţi.

- Te poţi însela si la patruzeci, ca si la nouăsprezece ani fără să fii neapărat proastă, răspunse ea agresiv.

- Tu stii probabil si alte povesti cu fete de nouăsprezece ani, Tina, spuse Coco. Rita nu este singura care a trăit un astfel de esec.

- Rita avea deja douăzeci si trei de ani, clarifică Tina cu calm. Şi cel puţin n-a rămas cu un copil, ca Suzi. Asta este o dramă. Suzi era logodită, anunţase deja public căsătoria si apoi individul a lăsat-o să-l aştepte. Aş vrea s-o întreb pe "pisicuţă" chiar astăzi dacă n-ar putea să-i ofere şi ei o slujbă, până vine copilul pe lume. Ştie să

coasă într-adevăr lucruri foarte frumoase. Şi are mare nevoie de bani. Dar "pisicuţei" îi e capul doar la Felix al ei.

Coco reflectă.

- Poţi să vorbeşti cu Tessa despre asta când se întoarce, Tina, spuse ea calm.

- Ba nu pot! spuse Tina cu hotărâre. Am să mă cert cu ea precis din cauza lui Felix, ştiu asta foarte sigur.

- Nu crezi că această Suzi, care aşteaptă un copil, este mai importantă decât o ceartă din cauza unui bărbat, pe care încă nici nu-l cunoşti? întrebă Coco, diplomată. Doar eşti un adult Tina şi tu ai fost până acum tot timpul în grija mamei tale şi n-a trebuit să te preocupi de nimic. Cum ar fi dacă ai încerca să-ţi dovedeşti că poţi să stai pe propriile tale picioare? Şi asta ar însemna nu numai să te explici cu Tessa, ci şi că poţi lua hotărâri singură. In concluzie, eşti majoră!

Tina se întoarse spre partea pe care apunea soarele, care se mai întrezărea încă puţin.

- Nu-i deloc o idee rea, Coco. "Pisicuţa" se va mira când am să-i explic că am devenit majoră.

Coco râse în sinea sa. Reusise ceea ce vroia. Şi Tina îi dovedise că încă nu era adultă, dar că acum ar putea să devină.

Cel puţin pentru moment, Tina fusese îndepărtată de la subiectul vizitei si Coco spera din inimă că nu se va arunca oarbă într-o căsătorie, asa cum făcuse Tessa.

Coco nici nu vroia să se gândească cum ar fi evoluat această căsătorie între Kai si Tessa, dacă ar fi rezistat. Nici nu mai dorea să vorbească despre ea. Acum ar fi fost oricum fără sens, căci, dintr-o dată, Tina adormise.

Coco se ridică si aduse o pătură, cu care acoperi cu grijă corpul subţire al fetei. Apoi iesi încet din casă si alergă la telefon.

- Vă rog, cu doamna Morland, spuse ea.

- Stimata doamnă nu este momentan acasă îi răspunse o voce feminină. Pot să vă ajut cu ceva?

- Transmiteţi-i salutări de la Coco şi că totul

este în ordine. Mai mult nu putu să-i transmită Coco în aceste clipe.

Tessa îi lăsase lui Coco numărul de telefon de la hotel, precum şi numărul camerei rezervate, dar Coco nu vru să se folosească de ele. Dorise doar să-i transmită că ar fi bine să dea ea un telefon, să-i amintească.

Tessa se afla acum într-o casă minunată, pe care Felix Vellentin o cumpărase în urmă cu un an, după ce-i făcuse cea de-a treia cerere în căsătorie.

Era deja o poveste de dragoste rară, pe care o trăia, despre care nu mai exista nici un dubiu că totul era foarte romantic.

Tessa nu avusese niciodată posibilitatea să cunoască un bărbat atât de statornic şi atât de incredibil de serios ca Felix.

Felix îi îndeplinea orice dorinţă, fără a deveni vreodată insistent sau obraznic. Ii jurase că ea este cel mai important om din lume, desi fireste, nu se putea despărţi de planurile sale de viitor, încât adesea vorbea despre sora sa Nanette si copilul

acesteia. Din nefericire, si Nanette avea un fiu de cincisprezece ani pe care-l chema tocmai Kai, si care nu era o simplă întâmplare.

In această zi, Tessa află de la Felix că Nanette Vellentin a fost prima iubire a lui Kai Morland.

- Ea avea pe atunci saisprezece ani si tatăl meu a invocat imediat o regulă, spuse el. Sper să nu-ţi facă rău povestea, Tessa.

- De ce ar trebui să-mi facă rău? Kai a plăcut multor fete, am auzit asta destul de des. E mult de atunci.

- Dar ai fost căsătorită cu el, spuse Felix îngândurat.

- Tatăl meu era un om foarte cunoscut si avea o mare influenţă la firma de automobile la care el era angajat, spuse Tessa calm. Asta am aflat mai târziu, de la Coco.

- Ea nu v-a scăpat nici o clipă din ochi, spuse el gânditor.

- Este si astăzi cea mai bună prietenă a mea.

- Ştie despre noi? o întrebă el.

- I-am spus câte ceva. Ea cunoaşte familia noastră destul de bine. I-am spus de fapt că ne-am întâlnit o dată întâmplător.

"N-a minţit rău", gândi el cu o expresie uşor ironică.

- Când am fost la München, n-ai fost de găsit. Oricum, au trecut cincisprezece ani până când ne-am întâlnit întâmplător, pentru prima dată după moartea lui Kai. Credeam că între timp te-ai măritat.

- Nu vreau să vorbeşti aşa despre aceste lucruri, Felix, spuse Tessa încet. Nu vreau să ai vreo îndoială că te iubesc.

El îi luă mâna şi o apropie de buzele sale.

- Nu mă îndoiesc de asta, dragostea mea. Insă sunt un bărbat de cincizeci de ani şi în curând se împlinesc douăzeci şi cinci de ani de când sunt îndrăgostit de această minunată Tessa Morland şi mă prezint abia acum, proaspăt, în faţa ofiţerului stării civile. Ce îţi spuneam cândva, atunci când sedeai atât de singură la masă, în ziua cununiei

tale, n-a fost un capriciu. L-am regretat din suflet pe Kai Morland, si-l mai regret încă. Nu vreau să te rănesc cu loialitatea mea, însă trebuie să stiu ce sentimente are Tina faţă de tatăl său.

- Ce fel de sentimente ar putea nutri? Nu l-a văzut niciodată, iar Coco n-a vorbit despre fratele ei cu deosebită dragoste niciodată.

- Dar tu?

- Nu vorbesc despre el cu nimeni. Nici ea nu s-a arătat interesată în mod special de el. N-a prezentat vreo înclinaţie pentru piloţii de curse. Prietenul ei este, dacă mă pot exprima astfel, un animal inteligent. Asa ceva îi place.

- Vrea să se căsătorească cu el? întrebă Felix.

- In nici un caz. Este încă atât de tânără.

- Şi tu erai foarte tânără, când te-ai măritat.

- Eu am fost proastă. Tina e o fată inteligentă.

Felix râse.

- Iar tu esti o femeie foarte desteaptă, Tessa.

- Am mai învăţat câte ceva.

- Eşti extraordinar de capabilă. Pe mine

aproape m-a doborât ştirea, când am aflat că tu eşti de fapt Tesmor.

Acesta era numele sub care Tessa îşi aducea creaţiile pe piaţă. Ea râse uşor.

- Vrei să discutăm în continuare despre haine, Felix? întrebă ea ştrengăreşte. Deci, de şase ani ne întâlnim aproape întâmplător şi pentru prima oară nu te recunosc. Am fost extraordinar de impresionată de tine.

- Iubito, mă impresionează foarte mult ce-mi spui. Inima mea simte din nou că ia foc. Dar de şase ani aştept ca în sfârşit să te decizi, să mă laşi să te conduc în faţa ofiţerului stării civile.

- Amândoi suntem foarte ocupaţi, dragule. E minunat când ne vedem, dar fiecare are propriile obligaţii.

- Vreau să trăim împreună, Tessa. Pentru mine, succesul nu e atât de important ca pentru tine.

Se aplecă apoi spre ea şi o sărută. Sub sărutul lui, ea simţi că se topeşte toată. In concluzie, era totuşi o femeie, o femeie mult dorită şi el îi citi

sentimentele.

Tina ar fi rămas să doarmă în grădină până târziu în noapte, dacă Coco n-ar fi adus-o înăuntru. La lumina lumânărilor au stat apoi ore în sir la masă. Coco îi puse Tinei plăci cu muzica favorită si se bucura de apetitul sănătos cu care mânca fata.

- De fapt, ce s-a întâmplat cu Jerry? întrebă ea în treacăt.

- S-a terminat. Să ciripească acum cu gugustiuca de Vivian, aruncă Tina dispreţuitor. Am să-mi găsesc un serviciu grozav si am să cutreier lumea.

- Asta asa deodată! exclamă Coco, socată. Trebuie să fii prevăzătoare!

- "Pisicuţa" trebuie să fie mai puţin îngrijorată, spuse Tina înversunată.

Asa o să uităm minciunile.

- Sau vei lăsa să treacă totul de la sine si atunci vei uita si de minciuni, contracară Coco.

- Ai putea să-mi uşurezi situaţia, Coco, îşi dădu Tina cu părerea. Mă gândisem întâi la o slujbă

pentru vacanţă. Trebuie însă să mai adun nişte informaţii. Unele familii caută bone pentru vacanţă.

- Crezi că eşti potrivită pentru aşa ceva?

- Nu trebuie să fie neapărat bebeluşi. Pot fi de exemplu copii de şcoală, care să fie supravegheaţi să-şi facă temele sau ceva de genul ăsta. In Franţa sau în Anglia. Să plec departe, încât "pisicuţei" să-i fie clar ce însemn eu pentru ea; Felix al ei, sau eu suntem mai importanţi.

Coco privea gânditoare mâinile ei pline de expresivitate. "Trebuie neapărat să vorbesc cu Tessa înainte ca ciocnirea dintre ele să aibă loc", gândi ea.

Tessa si Felix mâncaseră excelent, când fură deranjaţi de telefonul Nanettei. Tessa nu o cunoştea personal pe Nanette, dar ştia de la Felix că în ultimul timp căsătoria ei trecea printr-o criză. Şi auzise de asemenea plânsul cu sughiţuri care se transmitea prin fir, desi locuia destul de departe.

- Nu te lăsa coplesită! îi spuse Felix destul de

dur. Copiii nu trebuie să suporte toate astea. Da, sigur, îmi fac griji pentru tine. Isi vor petrece vacanţa la Ibiza. Voi avea grijă de tot. Termină acum, n-am timp de discuţii. Am să vin mâine seară.

Apoi se aseză lângă Tessa.

- Asa trebuie să vorbesc cu ea. Săracul Jimmy, îmi pare rău pentru el. Ar vrea si el să poată lucra în liniste, dar Nanette îl crede mereu în pat la altă femeie.

Nanette era căsătorită cu un conte, Wildeck, mai mare decât ea cu zece ani, al cărui prenume complet era Jeremias. El dorea să i se spună Jimmy. Tessa realiză imediat că Felix ţinea foarte mult la cumnatul său.

- Ti-am spus că Nanette a fost îndrăgostită de Kai Morland, începu el. Ea este mai mică decât tine cu doi ani. Cred că îl cunoscusesi deja pe Kai în acel timp.

- Posibil, spuse Tessa fără a arăta vreun interes. Sigur, era o fată foarte drăguţă.

Felix îi aruncă o privire piezişă.

- Este şi acum o femeie încă frumoasă, dacă nu plânge, explică el. Insă de un timp are o stare de panică, poate unde se apropie de patruzeci de ani.

Tessa râse cu poftă.

- Nu poate să împiedice asta, dar poate să-şi amelioreze starea.

- Jimmy are o secretară, care are douăzeci şi patru de ani şi asta o înnebuneşte pe Nanette. Este însă o secretară foarte vrednică şi vorbeşte patru limbi străine. Jimmy are nevoie de ea pentru corespondenţă. El e de meserie geolog - botanist.

- Interesant. Odată era altfel, spuse Tessa.

- Nu mai înţeleg nimic din asta, dar trebuie să recunosc că ştie exact ce plante decorative trebuie să sădim când construim câte un hotel nou. Realizările noastre sunt minunate, par a fi din poveşti. Va veni vremea să o cunoşti. Aş vrea oricum să-ţi fac propunerea să petrecem vacanţa împreună cu Tina, încât să mă cunoască şi ea.

- Ar fi probabil o idee. I-am promis oricum o

vacanţă împreună pentru acest an. Trebuie s-o întreb doar dacă este de acord cu o vacanţă în trei.

- Trebuie să-i propui ceva pe gustul ei. Ar putea de exemplu să aleagă între Riviera si coasta Atlanticului. Pe Nanette o trimit cu copiii la Ibiza. Dacă totul merge bine, am putea petrece si noi o săptămână acolo. Noi am ridicat acolo o staţiune minunată, un sat de bungalouri pentru familiile cu copii: Punta Mara. Oh, Tessa sunt atât de multe lucruri de povestit si de discutat! De ce timpul trece atât de repede?

Era aproape miezul nopţii când Tessa avu o presimţire rea.

- Trebuie să telefonez la hotel, spuse ea, usor jenată. Tina stie unde stau de obicei.

Ar fi trebuit să mă sfătuiesc cu Coco, să o pregătească cumva, acceptă ea în sinea ei.

- Am să-i dau telefon lui Coco, dacă îmi dai voie, ceru ea permisiunea.

- Casa mea e si casa ta, dragă, spuse el râzând, poţi să faci orice doresti.

Coco era în atelier. Când sună telefonul, se sperie, însă răspunse imediat.

- Oh, ce bine că ai sunat, iubita mea Tessa! răspunse ea. Tina este la mine. Acum doarme. M-am descurcat destul de bine cu această mică si nebunatică persoană.

Şi Coco vorbi si vorbi. Părea că nu se va mai opri, odată ce începuse. In final, desigur, vroia să stie si ea ce este cu acest Felix.

- Am să-ţi povestesc totul mâine, Coco. Poţi să faci asta pentru mine, să mai rămâi câteva zile în München? Sunt multe de discutat, mai spuse Tessa.

Desigur, Coco putea să-i vină în ajutor. Ea ardea deja de nerăbdare să afle noutăţile.

Tessa se ghemui în fotoliu, îsi trase genunchii până sub bărbie si îsi cuprinse picioarele cu braţele.

- Tina a aflat ceva, spuse ea îngândurată.

Vrea să-şi caute un serviciu pe timpul vacanţei.

Felix se cufundă un timp în tăcere.

- Ar fi o idee dacă ai putea s-o câştigi pe Coco de partea ta, spuse el apoi. Tina ar putea merge la Ibiza, cu Nanette şi cu copiii.

- Iţi merge mintea repede, spuse Tessa, dar n-o cunoşti pe fiica mea.

- Dar tu o cunoşti şi vei dori oricum să te adaptezi situaţiei. Poţi să-i faci mai întâi propunerea să-şi petreacă vacanţa cu noi. Cumva, va trebui să se obişnuiască la ideea că exist şi eu. Dacă se încăpăţânează, ne rămâne cealaltă cale. Va trebui să vorbesc şi eu cu Nanette. Nu mai fi aşa tulburată, iubito! Uneori, lucrurile care par cele mai grele se rezolvă repede şi cu mulţumire deplină, când nici nu gândeşti.

- Crezi? întrebă ea încet.

- Vrei să fii soţia mea, Tessa? Vrei în sfârşit să spui da, sau capitulezi în faţa Tinei, care într-o zi îşi va găsi un tânăr simpatic şi va pleca apoi cu el?

- Aş vrea să ştiu doar că-şi va găsi un bărbat potrivit, spuse încet Tessa.

- Cum să aflăm asta? Nici tu n-ai ştiut. Fiecare are drumul său, eu însă te-am aşteptat douăzeci

de ani, aşa este?

- Este copleşitor, Felix, glumi ea. Nici eu nu vreau să mai aştept, acum. Mă apropii de cincizeci de ani şi Nanette are temeri deja înainte de patruzeci.

Râseră, se sărutară şi fură nespus de fericiţi, deoarece ştiau acum că nimic nu mai putea să-i despartă.

Capitolul 3

A doua zi dimineaţă la micul dejun, Tina era în cea mai bună dispoziţie. Se hrănea temeinic si citea din ziarul pe care Coco i-l oferise. Deodată, începu să chicotească.

- Asta e din cale afară, Coco! Ascultă puţin. O femeie din Turcia are douăzeci si patru de copii. Şi are abia patruzeci de ani!

- Frumoasă performanţă, răspuse Coco sec.

Tina nu mai râdea. O cută adâncă îi apăru pe frunte.

- Când îmi imaginez că "pisicuţa" se poate căsători cu acest Felix si să mai aducă vreun copil pe lume, mi se face rău.

- Păcat de acest mic dejun atât de bun, dacă îţi faci atâtea griji inutile. Tessa nu va mai avea niciun copil. La naşterea ta era aproape să moară.

Vestea era dură, dar Coco vroia să fie dură. Dorea s-o trezească pe Tina la realitate. Şi reuşi. Ochii Tinei, asemănători cu ai distinsului om de cultură Bernstein, se îndreptară şocaţi spre ea.

- "Pisicuţa" era aproape să moară? exclamă

uimită Tina. Cum aşa?

- Pentru că tu ai vrut să te naşti brusc şi doctorul nu era de faţă. Insă ea s-a luptat să trăiască pentru tine. Doar voinţa ei a ţinut-o în viaţă. Eram la ea, Tina. N-am văzut niciodată o femeie atât de curajoasă ca mama ta. Dacă cineva îşi păstrează o viaţă atât de curată ca Tessa, nu mai poate face greşeli.

- Şi tu ţi-ai păstrat viaţa curată, Coco, spuse Tina.

- N-am avut nici un copil. Am putut face tot ce mi-am dorit şi nu tot ce am făcut a fost întotdeauna corect. Dar nu trebuie să răspund în faţa nimănui. Insă dacă aş fi avut un copil, nu cred că mi-aş fi dirijat viaţa doar pentru el, ci tot cum mi-ar fi plăcut mie, Tina. Nu este bine niciodată să fii doar cum vrei tu, altfel decât se asteaptă de la tine.

- N-am înţeles prea bine ce-ai spus, Coco. Ce crezi?

- Să presupunem că te îndrăgostesti de un bărbat, pe care Tessa nu-l place.

- Eu nu mă mai îndrăgostesc, răspunse Tina încăpăţânată.

- Asta o spui acum, râse Coco, însă pot să jur că nu vei avea încotro, chiar dacă nu vrei! Şi Tessa îţi va spune: "Nu, scumpa mea copilă, nu-l accepta pe acest bărbat".

- Va trebui mai întâi să-l cunoască, spuse Tina. Asta îi voi pretinde.

- Vezi tu, la fel poate si ea să-ţi pretindă, mai întâi să cunosti omul, cu care ea poate, subliniez poate, va dori să trăiască împreună. Sau crezi că o femeie la patruzeci de ani nu are aceleasi drepturi ca o fată de nouăsprezece?

- Ea va rămâne pentru totdeauna o mamă, spuse Tina.

- Ei, atunci fii puţin atentă, să admitem că nu vei fi mamă la nouăsprezece sau la douăzeci de ani si te confrunţi deodată cu aceeasi problemă, spuse Coco sec. Şi hai să mergem în atelier. Vreau să te pictez.

- Şi dacă n-am chef? întrebă Tina.

- Atunci, rămâi aici. Ideea mea era să nu-i impui

nimănui ceva si să nu astepţi nimic de la nimeni, ceea ce de bunăvoie nu este pregătit să facă.

Tina sări în sus si o cuprinse după gât.

- Iartă-mă, dacă ţi-am făcut vreun rău, Coco, izbucni ea într-un plâns cu sughiţuri.

- Tu nu-mi poţi face rău, micuţo. Doar te iubesc. Dar o iubesc si pe Tessa. Dar dacă trebuie să fiu între voi, atunci trebuie să-ţi spun, o voi alege pe aceea care va rămâne singură.

Tessa si Felix ar fi dorit ca aceste puţine ore care le mai rămăseseră să nu le fie tulburate de nimic. Când o conduse pe Tessa la aeroport, faţa lui nu mai prezenta nici o umbră de îndoială.

- Ne-au mai rămas doar două săptămâni, iubito, spuse el duios. Apoi n-o să-ţi mai dau drumul niciodată, nu mai vreau "dacă" sau "poate".

- Dacă sau poate, repetă Tessa. Am spus da, Felix.

Nu mai erau tineri, dar arătau astfel, cum numai o
pereche proaspăt logodită putea fi. Multe priviri se

întoarseră după ei, când se sărutară de rămas-bun; doi oameni, care se iubeau, care aparţineau unul celuilalt si care vroiau să-şi petreacă împreună timpul care le mai rămăsese.

- Să-mi dai telefon imediat ce ajungi acasă, spuse Felix. Ştii doar cât sunt de neliniştit.

Tessa încercă să surâdă.

- Să vorbeşti cu Nanette, dar te rog să nu-i spui că am fost căsătorită cu Kai. Nu se ştie niciodată cât de profundă a fost prima dragoste.

Şi din nou Tessa avu la dispoziţie o oră întreagă să se lase în voia gândurilor, doar că de această dată se gândea la viitor, şi nu la trecut.

In timp ce la Düsseldorf avionul se ridica în aer, Coco, la München insista să se grăbească.

- Trebuie să plecăm, Tina.

Doar vrem s-o luăm pe Tessa de la aeroport.

- De unde ţi-a venit ideea? întrebă Tina. Poate vine abia mâine dimineaţă.

- Tu ai spus că vine cu avionul în seara asta si dacă Tessa spune ceva, o vom opri.

Coco conduse automobilul său vechi, dar de

încredere, direct spre aeroport si într-o viteză care-o făcu pe Tina să-si piardă auzul si văzul.

Tessa deja aterizase si nu trebuiră să astepte mult până la sosirea ei. Cu multă suspiciune, Tina observă imediat că un bărbat încă tânăr o ţinea strâns de braţ si-i vorbea. Iar Tessa râdea prietenos. Acesta o fi oare Felix? Ar putea mama ei să facă una ca asta, să se lase cucerită de un bărbat atât de tânăr? Tina clocotea si în timp ce Coco o întâmpină pe Tessa râzând si se grăbea spre ea, fata se trase îndărătnic înapoi.

- Tina! o strigă Tessa. Apoi Tina auzi cum o prezenta tânărului domn. Aceasta este fiica mea, Patrick. De obicei, nu este asa de prăpăstioasă.

Tina era cuprinsă de sentimente atât de contradictorii, încât nici nu înţelese bine cuvintele mamei sale. In orice caz, privirea tânărului domn o puse în încurcătură. înţelese însă că este vorba de Patrick de Jost, iar mama sa îi reaminti cu o intonaţie blândă că familia contelui Jost se numără printre cei mai buni clienţi ai ei.

Tânărul îşi luă apoi rămas-bun într-un mod

foarte politicos şi îşi manifestă dorinţa de a le revedea curând. Şi atunci o privi ţintă pe Tina.

- Complet neruşinat, spuse Tina, când se aşezaseră toate în automobilul lui Coco.

- Cum aşa, neruşinat? întrebă Tessa. A fost foarte politicos. Ne-am întâlnit cu totul întâmplător în Halle. El venea din Hamburg.

- M-a măsurat aşa, apreciativ, continuă Tina, furioasă.

Coco râse.

- S-ar putea spune admirativ, o corectă ea.

- Credeam că ai făcut rost de un cavaler tânăr să te ajute, explică Tina sincer. Faţa ei avea ceva luminos şi când Tessa şi Coco izbucniră în râs, râse şi ea.

- Ei bine, pot să-ţi vină astfel de idei, când ai o mamă frumoasă şi tânără.

- Mulţumesc pentru compliment. Tu ai putea să intri într-o astfel de relaţie cu Patrick. Şi el are o mamă tânără si foarte drăguţă si e tot timpul alături de ea, ca nu cumva să intre în capcana vreunui curtezan înfocat.

- Nu sunt alături de nimeni. Dar am grijă ca tu să nu cazi în capcana nimănui, spuse Tina cu subînţeles.

Faţa Tessei se întunecă, dar Coco luă repede o mână de pe volan si o bătu uşor pe Tessa peste genunchi, s-o liniştească.

- Ai avut succes la Düsseldorf? întrebă Tina după o lungă tăcere, când aproape ajunseseră acasă.

- Da, s-ar putea spune că da, răspunse Tessa. O să mai vorbim despre asta.

Clara dispăruse în bucătărie să aducă un ceai şi să pregătească o mică gustare. Tessa intrase şi ea la baie pentru un sfert de oră.

- Atât de înverşunată nu te-ai arătat niciodată, Tina, îşi dădu Coco cu părerea.

- Am crezut că e Felix, bombăni Tina.

- Ce gând ciudat, râse Coco.

Şi eu am avut odată un mic flirt cu un tânăr domn foarte chipeş. Nu poţi nici să bănuieşti ce clipe savuroase se pot petrece la o vârstă matură. Dar Tessa este prea conservatoare pentru asta.

- La ce sunt prea conservatoare? întrebă Tessa intrând.

- Pentru un flirt cu un tânăr domn, spuse Coco în grabă.

- Mă păstrez pentru prietenii mai vechi pe care-i preţuiesc, explică Tessa vesel, implicându-se în tema pe care o abordaseră ele şi pe care ar fi vrut s-o dezvolte cu mare plăcere în prezenţa lui Coco.

- Felix, plasă Tina repede.

Pentru o clipă, Tessa îşi pierdu cumpătul. Dar Tina fu destul de corectă, încât începu să explice cum a găsit cartea poştală de la Felix.

- Da, Felix s-a dovedit a fi un prieten adevărat şi cinstit, explică Tessa cu calm.

- Şi de ce eu nu ştiu nimic despre el? întrebă Tina

- Pentru mine n-a existat nimic mai important decât tine, Tina, spuse ea încet. Acum însă, tu ai nouăsprezece ani şi într-o zi vei iubi atât de mult un bărbat, încât vei pleca împreună cu el. Atunci, ar fi nedrept ca eu să intervin între voi.

- Şi dacă îţi jur că nu mă voi căsători niciodată

si voi rămâne mereu cu tine? întrebă Tina.

- Acest jurământ nu ţi-l pot accepta. Nu te încăpăţâna pe o astfel de idee, Tina! As vrea să vă vorbesc despre Felix.

- Dar nu vreau să aud, replică Tina violent.

- Nu vrei mai întâi să-l cunosti înainte de a-l judeca nedrept? întrebă Tessa cu un calm impus.

- Nu.

Tessa rămase blocată.

- Atunci, dă-mi voie să discut singură cu Coco, spuse ea.

Tina se ridică. Ochii ei străluceau de furie. Iesi imediat din cameră si trânti usa.

- Nu trebuie să te lasi subjugată, Tessa. Tu nu ţi-ai permis nici cea mai mică plăcere de când ai adus-o pe lume si nu este dreptul ei.

- N-am să dau înapoi de această dată, spuse Tessa. Dar am neapărată nevoie să-mi fii alături, Coco.

- Desigur, te poţi baza pe mine cu certitudine.

Această discuţie aduse chiar pentru Coco unele surprize.

- Nu va trebui să-mi mai fac griji pentru tine în viitor, dacă te căsătoreşti cu Felix Vellentin. De micuţa Nanette pot să-mi amintesc doar ca prin vis. Ea l-a bombardat pe Kai cu scrisori de dragoste. Dacă bătrânul Vellentin n-ar fi venit cu regulile sale, probabil Nanette ar fi devenit doamna Morland. In spatele ei stăteau multe milioane.

- Pe mine nu mă interesează milioanele.

- Aş fi ultima de pe lume dacă nu ţi-aş dori din tot sufletul să ai cu adevărat noroc, Tessa, spuse Coco. Trebuie doar să mă gândesc exact cum s-o tentez pe Tina cu un serviciu la cei din familia Wildeck. Dar Ibiza ar putea fi o tentaţie. Păstrează-ţi dragostea! Totul va veni de la sine. Lasă totul în grija mea.

Felix vorbise cu sora sa între patru ochi.

Era o persoană elegantă, pe care nimeni n-ar fi crezut-o că are doi copii. Felix îi prezentă cumnatului său regrete pentru situaţia cu care se confrunta. Acesta era un om deosebit de calm, nu prezenta nici un fel de interes pentru escapade, si

nici nu s-ar fi gândit vreodată la ele, dacă toanele soţiei sale nu l-ar fi călcat pe nervi.

- Draga mea Nanni, te va surprinde să afli că am intenţia să mă căsătoresc, reusi Felix să spună.

Ea îl privi cu mirare în ochi.

- Cine a reusit să te convingă? întrebă ea aproape fără suflare.

- Acesta e secretul meu. Ai să afli după ce ai să te linistesti. Viitoarea mea soţie iubeste armonia mai presus de orice.

El o cunostea bine pe Nanette. Ştia dinainte că noutatea o va bulversa. Şi se pregătise pentru asta.

- Am un plan, explică el. Dacă vrei să mă asculţi un sfert de oră, dacă rezisti fără să mă întrerupi, te voi informa cu tot ce trebuie să stii. Iţi amintesti de Colette Morland?

Nanette simţi că are urgent nevoie de aer.

- Vrei să te căsătoreşti cu ea? Dar e mai în vârstă decât tine. Ei, ştiu eu, poate fi totuşi atractiv, însă ...

- Parcă nu trebuia să mă întrerupi, îi aminti el.

N-am intenţia să mă căsătoresc cu Coco. Am întâlnit-o întâmplător. Am schimbat câteva vorbe şi mi-a povestit că nepoata ei caută un serviciu pentru perioada vacanţei.

- Nepoata ei? Fiica lui Kai Morland? Nanette tresări, dornică de noutăţi. Ce s-a întâmplat cu mama ei?

- Ea îşi câştigă existenţa drept creatoare de modă, răspunse Felix

- Kai nu i-a lăsat mai nimic, spuse Nanette. Era atât de tânăr, când a trebuit să moară.

- încă mai plângi după el? o întrebă Felix ironic.

- Cum alţii plâng după James Dean, răspunse ea cu o privire melancolică. La şaptesprezece ani, totul este un vis.

- Pentru tine ar fi trecut repede, dacă ai fi rămas împreună cu el, spuse Felix. Nu te-ai gândit niciodată la asta, că Jimmy ar fi putut să se îmbolnăvească atunci când tu i-ai dat fiului vostru numele lui Kai?

- Ei, dar Jimmy râde si acum de prima mea dragoste. Şi în afară de asta, dragul meu frate, as

vrea să-ţi amintesc că îmi iubesc soţul si că din dragoste m-am măritat cu el.

- Nett, asta doream să aud, spuse Felix. Şi pentru că esti o mamă bună, nu vrei să le faci copiilor o bucurie si să zbori cu ei la Ibiza? Asa ai putea să-ţi destinzi nervii prea solicitaţi, s-o cunosti si s-o ocrotesti pe Tina Morland.

Ea ar putea să-i ajute pe Kai si pe Jessi la limbile străine. Cunoaste bine franceza, engleza, spaniola si italiana.

- Să sperăm că stie si germana, spuse Nanette. De la cine o fi mostenit asta? Kai nu era totusi atât de inteligent. El nu stia multe, decât despre automobile. Iar mama sa mi-ai spus că s-a apucat de creaţie în modă.

- Bunicul ei a fost un recunoscut om de stiinţă. Unele trăsături nu se transmit decât la a doua generaţie. Felix râse în sinea sa. Cred că m-am convins că prima dragoste nu se uită niciodată, constată el în treacăt.

- Asta e o prostie absolută, cu asta vrei ca Jimmy să-mi întoarcă spatele. Ei, uite, dacă asta

vrei neapărat, am să-ţi spun că Jimmy este mândru că pe fiul nostru îl cheamă Kai. I-am făcut o scenă din cauza Lisei şi i-am spus atunci drept răzbunare că prima mea dragoste a fost Kai Morland. S-a blocat de supărare. Şi ce crezi, cât de supărat va fi dacă eu o voi lua pe fiica lui Kai Morland cu mine la Ibiza? Nu merge, Felix, oricât de mult aş vrea s-o cunosc, nu mă pot prinde în jocul tău.

- Lasă-mă pe mine să vorbesc cu Jimmy. Tu ai păstrat unele sensibilităţi, pe care în naivitatea ta nu le poţi înfrânge şi nu poţi judeca la rece. O să te anunţ ce-am făcut, Nanni.

Felix ieşise afară şi începuse să discute cu nepotul şi cu nepoata, care vroiau să afle ce se întâmplă cu vacanţa promisă.

- Veţi merge în orice caz la Ibiza, vă promit, le explică el.

Tina deveni mai prietenoasă pe seară, când sedeau toate trei împreună. Prezenţa lui Coco era motivul principal. Coco transmitea parcă o stare de pace, în timp ce Tessa era încă agitată.

- Parcă vroiai să vorbesti cu Tessa pentru Suzi,

spuse Coco neutru.

- Cine e Suzi? întrebă Tessa.

- O fată din grupul nostru. O să aibă un copil. A fost logodită si totul era pregătit de nuntă. Apoi acest domn Heini a lăsat-o să-l astepte.

- Heini? întrebă Tessa îngândurată.

- De fapt, îl cheamă Fred Lechner.

- Il cunosti? întrebă Tessa.

- Il cunosteam, explică Tina rece. Acum nu-l mai cunosc. Asa o canalie! Suzi este o fată atât de drăguţă.

- De ce a lăsat el să se aleagă praful? întrebă Tessa, marsând pe tonul Tinei.

- Pentru că cineva l-a convins că nu mai e modern să te căsătoresti si că Suzi vrea doar să-l lege de ea cu copilul.

- Tina spunea că Suzi stie să coasă foarte bine, interveni Coco.

- Suzi poate lucra la mine cu mare plăcere, atât timp cât nu-i va fi prea greu.

- Foarte drăguţ din partea ta, "pisicuţo", spuse Tina cu căldură. Ea chiar coase foarte frumos şi

creează chiar modele nostime.

- Ai fi putut să-mi spui mai de mult, spuse Tessa.

- Ea ar fi vrut să se căsătorească. Noi n-am vorbit însă despre lucruri intime. Eu eram mereu cu Jerry şi... ea s-a retras în carapacea ei. Ei, în sfârşit, nu prea m-am interesat de alţii. Şi asta a fost o greşeală.

Tema "Jerry", Tessa nu vroia s-o abordeze, doar dacă Tina însăşi ar fi dorit să discute despre asta, şi părea că este decisă să nu vorbească despre el.

- Despre serviciul meu din timpul vacanţei aş vrea să vorbim, "pisicuţo", explică ea apoi cu o voce uşor timidă.

- Cum crezi tu. Eu n-am nimic împotrivă, răspunse Tessa îngăduitoare. Ce-ai vrea să faci?

- O familie amabilă, o prezenţă nostimă, apă, soare. Aşa ceva ar fi o petrecere plăcută a timpului şi aş face totodată un serviciu.

- Şi ce serviciu ţi-ar plăcea să faci?

Vreau să spun, te-ai gândit deja la ceva, cu ce ai vrea să începi?

- Translatoare la un manager sau ceva asemănător. Poate chiar la un politician. Caut oricum ceva interesant.

Optimismul tinereţii, gândiră în acelasi timp Tina si Coco.

Dar poate Tina auzise de copii norocosi care n-au suferit umilinţe dureroase.

Să sperăm, gândi Coco, când se întinse apoi în pat. Poate că n-am planificat nimic gresit. Dar aceste gânduri nu-i putură răpi somnul.

Totul se potrivi fără probleme, aproape perfect, cum se exprimă Coco mai târziu. In ziua următoare, Tina o aduse pe Suzi la Tessa la atelier, iar aceasta se ocupă intens de tânăra femeie care nu era cu mult mai mare ca Tina si care vroia să-si croiască propria viaţă cu mult curaj.

Avea talent, asta stabili Tessa imediat si apucase pe calea cea bună pentru această meserie. Câteva zile mai târziu, Tessa se gândi că Suzi va putea deveni urmasa sa în atelier.

Intre timp, vorbea în fiecare zi cu Felix la telefon, însă uită să-i spună lui Coco despre combinaţia pentru Tina şi familia de Wildeck. Coco începu desigur discuţia foarte rafinat. Avea noutăţi pentru Tina.

- Ii cunosc pe cei din familia Wildeck de mult timp, începu ea. Baronul de Wildeck este de profesie geolog - botanist.

- Ciudat, şi Jerry era interesat de asta. Jerry n-avea altceva în cap.

- Cum îl cheamă de fapt pe Jerry? întrebă Coco. Ai amintit odată, dar am uitat.

- Acum, nu mai are importanţă. Nu vreau să mai ştiu nimic despre asta. Acum vreau să devin doar o femeie cu serviciu.

- Ca Tessa, ca mine, spuse Coco râzând. Tu singură trebuie să decizi dacă vrei să accepţi acest serviciu, altfel Nanette va apela la altcineva.

- Deja m-am decis. Ibiza trebuie să fie un loc mirific, spuse Tina, şi "pisicuţa" n-o să sufere prea

tare dacă nu mă mai vede şase săptămâni.

- N-ai voie să gândesti asa, Tina, spuse Coco, cu o duritate neobisnuită. Tessa a fost întotdeauna tolerantă. A luat-o pe Suzi fără să stie nimic despre ea. A avut mereu o ureche atentă pentru tine si problemele tale.

- N-am nici un fel de probleme, replică Tina, încăpăţânată. Iţi mulţumesc că mi-ai găsit această slujbă, Coco. Când este plecarea?

- Vinerea următoare. Te duc eu la Frankfurt.

- Vino cu mine până la Ibiza! o rugă Tina.

- Nu-i o idee rea. Mă mai gândesc.

Capitolul 4

Felix era mulţumit, dar unele îngrijorări tot avea. Avusese o lungă discuţie cu cumnatul său şi ajunsese cu surprindere la concluzia că o astfel de vacanţă a mariajului lor nu putea decât să fie de bun augur pentru amândoi.

Jimmy dorea să-şi încheie lucrările sale ştiinţifice. Avea nevoie de linişte. Nanette îl făcea să se enerveze. In afară de aceasta, secretara lui, Lisa, dorea să se căsătorească şi apoi va mai rămâne la el doar două luni.

Felix îi povesti totul surorii sale, însă ea râse la auzul veştilor.

- El vrea doar să mă stie în siguranţă, Felix. Dar mă voi bucura de vacanţă. Jimmy se va mira. Mă bucur pentru micuţa Morland. Mă bucur si s-o revăd pe Coco. Vrei să ne duci tu la Frankfurt, Felix?

- Nu, nu se potriveste, Nanni, mai am de rezolvat o rugăminte, o foarte mare rugăminte. Nu aminti de numele meu în faţa Tinei Morland. Şi acum, vreau să mai fac un mic zbor cu Kai si cu

Jessi.

- Mai lasă zborurile! Rezultatele lor nu sunt tocmai bune. Jimmy este la fel de vinovat pentru asta. El vrea să lase copiii să se dezvolte complet liberi.

- Vrea să le ofere copilăria pe care n-a avut-o el, Nanni, si la asta ar trebui să te mai gândesti.

Insă, ce vorbi Felix apoi cu Kai si cu Jessica, ea nu mai află. Amândoi îl iubeau mult pe unchiul lor, profund si cu tot sufletul. El le era cel mai bun prieten. Puteau veni la el cu toate problemele lor mai mici sau mai grave. Şi acum erau aliaţii lui cei mai fideli. Felix stia că se poate baza pe Kai si pe Jessica. Când o sună pe seară pe Tessa, nu-i spuse decât scurt, dar cu o voce duioasă:

- Aici, totul e în ordine, iubito.

- Şi aici se pare că totul merge bine, răspunse ea. Tina îşi pregăteşte garderoba. Am putea să vorbim mai mult, ea a ieşit puţin cu Coco.

- Lui Kai şi Jessi le-am spus câte ceva. Nu totul, desigur, dar sunt complicii mei. Mi-au promis că nu vor pomeni numele meu în faţa Tinei.

- Şi Nanette?

- Ei i-am dat o altă explicaţie. Despre asta o să vorbim când ne vedem. Mă bucur mult pentru vacanţa noastră, Tessa.

- Şi eu, răspunse ea. Dar cum e cu Jimmy?

- El ştie precis despre ce e vorba. S-a bucurat în taină că poate lua parte la visul nostru secret. Mii de sărutări, dragostea mea.

- Ţi le retrimit, şopti Tessa.

- Nu-ţi lua o garderobă elegantă, o sfătui Coco pe Tina, în timp ce aceasta îşi pregătea al doilea geamantan. Nanette nu trebuie să stie că Tessa este în spatele importantei firme Tesmor-Mode. I s-ar părea ciudat că vrei să-ţi iei o slujbă de vacanţă.

- Dar n-am nici o intenţie să-i povestesc despre relaţiile dintre noi, tu trebuie să stii că pentru mine eleganţa n-are nici o valoare. Ea mă face să arăt mai mare decât sunt!

Coco o observa râzând. Ea se prezenta desigur chiar mai tânără decât era, tânără si proaspătă. Apoi, privirea i se opri asupra minunatelor si

vaporoaselor rochii de vară, care stăteau frumos aliniate în sifonier.

- Astea ai putea să le iei, îsi permise ea o părere.

- Pe-asta am s-o îmbrac astă seară. Sărbătorim despărţirea noastră la clubul de tenis.

- Trebuie să plecăm mâine dis-de-dimineaţă, cel târziu la opt trebuie să fim la aeroport, Tina, îi aminti Coco.

- Te poţi încrede în mine.

Tina dispăru apoi la baie. Tocmai atunci, sună telefonul. Spre surprinderea lui Coco, sunase doamna de Jost. Coco îi spuse că Tessa este probabil încă la atelier. Atunci, aceasta începu să povestească pe un ton când mai puternic, când mai blând, şi-i transmise între altele că ea şi Tessa, şi desigur Tina, sunt invitate cu mare plăcere la o petrecere în grădină, care va avea loc săptămâna viitoare.

Coco fu obligată s-o informeze că Tina pleacă deja mâine şi probabil Tessa va intra în concediu săptămâna viitoare.

- Oh, păcat, spuse doamna de Jost. Ne-am putea întâlni măcar astă-seară?

- Tina este astă-seară invitată la clubul de tenis, îi explică Coco. Am să-i transmit Tessei că aţi sunat. Trebuie să vă mai dau telefon?

- Da, aţi fi foarte amabilă.

"Oare ce-o fi în spatele acestui telefon?" se gândi Coco, deşi altfel s-ar fi bucurat s-o poată vedea acum pe Gisela de Jost, care se învârtea tot timpul în jurul fiului său, apoi, nu fără regret, râse.

- Ai ghinion, Patrick, spuse ea. Micuţa Morland este astă-seară la clubul de tenis, să serbeze despărţirea de colegi, iar mâine dimineaţă pleacă. Aşa că nu e nimic de făcut.

Patrick surâse în fugă.

- Atunci, am s-o caut la clubul de tenis, Ma.

Gisela râse subţire.

- Cum arată fata?

- Nesărutată, răspunse el laconic.

Ea îsi reţinu o observaţie, deoarece stia cât de sensibil putea fi fiul său când era vorba de propriile sentimente.

Tessa fu surprinsă peste măsură când Tina plecă, dar nu-i arătă. Insă nici nu putea tăgădui că a intrat într-o situaţie care nu putea fi explicată în câteva cuvinte. Poate se afla în faţa unei astfel de probe de foc, care apare uneori între mamă si fiică.

- E un joc riscant, Coco, spuse Tessa.

- Asa e, dar cum îi merge lui Suzi? schimbă ea subiectul.

Faţa Tessei se întunecă.

- Am dus-o la spital, de aceea am întârziat. A avortat.

Coco rămase şocată.

- Mai bine să nu-i spunem Tinei. O va afecta şi va dori să rămână aici.

- Pentru Suzi este mai uşor aşa. Va rămâne la mine. Am s-o pregătesc să lucreze bine. Fata are talent.

- Doar nu vrei să-ţi amâni concediul, Tessa?

- Nu, avem oricum vacanţă de lucru. Ai putea să te interesezi tu puţin de Suzi, Coco?

- Bineînţeles. Se poate odihni la mine în voie.

Tessa îi strânse mâna cu recunoştinţă.

- Pe tine m-am putut baza totdeauna, Coco. Cu ce aş putea să răsplătesc vreodată afecţiunea ta?

- Asta mai lipsea acum, Tessa. Tu ai fi putut avea un bărbat mai bun decât Kai. Şi lucrul acesta trebuie spus răspicat. Acum, în sfârşit, l-ai găsit. Doresc foarte mult să fii fericită aşa cum meriţi.

- Ştiu ce gândeşti şi ce vrei să spui. Este foarte liniştitor să ştim cum îi merge Tinei, chiar dacă este departe de noi, nu-i aşa?

- Şi asta vroiam să-ţi spun. I-ai dat telefon doamnei de Jost?

- Da, am promis că ne vedem cu ea mâine la prânz.

Coco nu uitase ce credea Tina despre Patrick. Şi nu si-ar fi putut imagina că exact în aceste clipe, Tina privea din nou ochii aceia negri care o remarcaseră la aeroport si-i provocaseră o impresie atât de puternică.

Ea dansase cu una din cunostinţele sale si pe când vroia să se întoarcă înapoi la masă, Patrick de Jost apăru în usă. Se putea ca providenţa să-si fi adus contribuţia în acest joc, căci partenerul Tinei

îl văzu si plecă imediat spre el.

- Ei, Pit, te vedem din nou printre noi? îi strigă el. Unde te-ai ascuns?

Tina îl auzi când Patrick spuse că a avut de lucru câteva săptămâni în Hamburg, apoi Patrick se apropie. Tina îl privea ca hipnotizată. Mai întâi vru să se întoarcă si să plece, dar picioarele-i erau grele, de plumb.

Patrick se înclină usor în faţa ei.

- Ne cunoaştem deja, simpatică domnişoară, spuse el politicos.

- Hei, omule, de când eşti aşa de protocolar? spuse Tony. Ea e Tina, asul nostru la sport. Nu doar la tenis, la curling, la iahting, golf şi multe altele. Şi în afară de asta, este geniul nostru la limbile străine.

- Prea mult cu laudele, spuse Tina, îndărătnică.

- Pot să te invit, Tina? întrebă Patrick, când începu muzica.

- Pat dansează mai bine ca mine, îi explică Tony şi aşa Patrick reuşi s-o cuprindă în braţele sale.

- Mă bucur foarte mult că întâmplător ne-am

întâlnit, spuse el încet. Mi-am dorit asta din prima clipă.

- Un dans, răspunse ea, apoi trebuie să plec. Mâine plec în vacanţă.

Altceva nu ştiu ce să-i spună, iar când el o apropie uşor mai mult de el, ar fi dorit să nu-i fi spus nici asta.

- Două dansuri sau trei? o întrebă el foarte aproape de ureche. Şi cât timp vei fi plecată, Tina?

- De ce vă interesează?

- As vrea să vă pot explica, dacă îmi veţi da ocazia. Răsuflarea lui îi atingea fruntea, în faţa ochilor Tinei totul începu să înoate în ceaţă. Acum m-a luat prin surprindere, gândea Tina.

- Domnisoară Tina, trebuie să vorbesc cu dumneavoastră, spuse Patrick, nu aici unde este atât de multă lume. Este prea mult zgomot.

Şi Tina trăi minunea că nu fu în stare să se opună când o prinse de braţ si o scoase afară din club.

Cerul părea fără stele, doar luna atârna ca o seceră îngustă acolo deasupra, iar un vânticel

blând misca crengile copacilor.

- Eu vă iubesc si trebuie să vă gândiţi la mine, spunea Patrick. Vă rog să nu uitaţi asta când veţi fi departe, domnisoară Tina.

Inima Tinei bătea cu putere, o simţea până sus în gât, iar sângele îi zvâcnea în tâmple. Din nou se simţea ca anesteziată si incapabilă să scoată o vorbă.

- Am să vă astept, îi spuse Patrick si apoi o sărută.

Au fost câteva secunde sau o vesnicie, dar viaţa unui om nu este oare doar o răsuflare în eternitatea universului?

- Am să zbor la Ibiza, reuşi ea să spună într-un târziu, şi fu singură şocată de sunetul propriei voci. Mi-am luat un serviciu pe perioada vacanţei şi apoi o să-mi încep activitatea profesională. Undeva. N-o să ne mai vedem.

- O să ne vedem cu siguranţă, Tina. Degetele lui îi cuprinseră umărul, scuturând-o.

- Iţi spun încă o dată şi ai să-ţi dai seama. Te iubesc. M-am îndrăgostit de tine din prima clipă.

Numele meu e Patrick Jost, te rog să-l ţii minte. Aici ai adresa mea. Oricând ai nevoie de mine, telefonează-mi sau trimite-mi o telegramă. Ibiza nu e în afara lumii, în câteva ore pot fi la tine. Pot să te conduc acasă?

- Nu, spuse ea aproape fără grai. Am venit cu maşina mea. Mâine trebuie să mă scol foarte devreme.

- N-ai nimic totuşi să-mi spui?

Ea scutură negativ din cap. Privirile li se intersectară.

- La revedere, Patrick, şopti ea. Dar ăsta e doar un vis.

- Te iubesc si vreau să fii soţia mea si ăsta e purul adevăr, mai spuse el.

- Asa ceva nu există, murmură ea.

- Ba, există, ai să vezi, spuse el.

Ea îi alunecă din braţe si fugi spre automobil. Văzu cum un alt automobil o urmă până ajunse acasă. Apoi stinse farurile si intră prin poarta de la grădină.

Acum, braţele Tessei o cuprinseră, dar ea privi

înapoi si văzu automobilul care o însoţise.

- Ai venit repede înapoi, spuse Tessa, oarecum mirată.

- Sunt obosită, "pisicuţo", răspunse Tina.

- Şi foarte cuminte, spuse Coco cu o voce blândă.

Tina îsi trecu degetele răsfirate prin păr.

- Da, am fost foarte cuminte, răspunse Tina. Atât de repede n-am să mă las să-mi pierd echilibrul. Apoi îi dădu Tessei o sărutare si încă una lui Coco si se retrase în camera ei.

Deşteptătorul Tinei sună la şase fix. Tina sări cu ambele picioare din pat. începea o nouă zi şi tot ce trăise cu o seară înainte părea pentru ea de domeniul visului, care o ţinuse până în această clipă în captivitate.

Dragostea e relativă, îi spusese Jerry odată. Adevăraţii îndrăgostiţi trebuie să poată discuta deschis între ei despre toate.

Totul este distrus, îi spusese Suzi odată. Abia acum reveni Tina la realitate, când se aşează la masa de dimineaţă.

- Cum îi merge lui Suzi? Ii place la tine? Te înţelegi bine cu ea, "pisicuţo"? întrebă ea.

- Totul este în cea mai bună ordine, Tina, răspunse Tessa.

- Chiar, totul? Vocea ta sună cumva ciudat.

- Este prima noastră despărţire mai îndelungată, micuţa mea.

- După fiecare despărţire există o revedere, cită Tina din memorie, "însă unele mai stranii", gândi ea cu privire la Patrick.

Tessa o privi direct în ochi.

- Ai putea să-ţi petreci vacanţa împreună cu noi, cu Felix si cu mine, Tina, spuse ea încet.

- Ah, să nu începem iar cu asta! Fiecare om are dreptul la libertatea proprie. Iţi doresc timp frumos si odihnă plăcută.

"Este ciudat de înversunată", gândi Coco. "Ce s-a întâmplat?"

- Vă duc la aeroport, spuse Tessa.

- Nu, urăsc aceste ceremonii de despărţire, o contrazise Tina violent. Poţi să vii să mă iei când mă voi întoarce.

- Te vei întoarce cu plăcere, Tina? o întrebă Tessa tremurând.

- Desigur. Poate voi deveni mai desteaptă si mai tolerantă!

Tessa avea lacrimi în ochi, când Tina o îmbrăţisă.

- Sper, draga mea. Să nu uiţi niciodată cât de mult te iubesc.

In vocea Tessei păreau să se amestece si alte gânduri: "Te iubesc. Te-am iubit din prima clipă. Ne vom revedea curând, Tina."

Tina îsi sărută mama.

Buzele sale nu spuseră însă nici un cuvânt, se aşeză lângă Coco în taxi, apoi fu scuturată de un plâns înăbuşit, cu sughiţuri.

Coco îşi aşeză braţul ocrotitor pe umerii ei.

- Ibiza, este precis o călătorie plăcută, Tinuţo, spuse ea duios. Şi dacă cei din familia Wildeck te enervează, pur şi simplu vii acasă.

- Dar "pisicuţa" nu va fi acasă, şopti Tina.

- Ai să mai auzi de ea. Ai să afli unde o găseşti. Şi dacă nu te vei decide să pleci la ea, vii la mine.

Vom trece noi şi prin asta.

Coco continuă să-i vorbească pe un ton indiferent, de conversaţie, în timp ce în sinea ei se zbuciuma. Era un monument de stăpânire de sine.

După ce-şi ocupară locurile în avion, Tina se cuibări în braţele ei.

- De când n-ai mai văzut-o pe doamna de Wildeck, Coco? întrebă ea, după ce avionul se ridicase deasupra norilor.

Coco privea prin hublou afară.

- Trebuie să fie foarte mult timp de atunci. Nu mai îmi aduc aminte când, micuţo. Copiii Nanettei au cincisprezece si treisprezece ani. Ea trebuie să se fi căsătorit acum saptesprezece sau optsprezece ani.

- Cum este soţul ei? întrebă Tina.

- Cum? Coco era de-acum iritată. Este un recunoscut geolog-botanist foarte simpatic. Tu mă cunosti doar, schimbă ea direcţia discuţiei, deoarece tema devenise incomodă. Imi place să trăiesc în lumea mea.

Acum, deja aterizau.

Coco stia că Nanette si copiii trebuia să fie deja la Frankfurt. Avionul spre Ibiza trebuia să plece în circa cincizeci de minute.

Desi n-ar fi crezut că este posibil, o recunoscu pe Nanette imediat, iar Nanette ezită doar o clipă după ce o văzu pe Coco.

- De necrezut! exclamă ea. După atâţia ani, chiar nu te-ai schimbat, Coco.

- Ne putem privi cu aceiasi ochi ca altădată, spuse Coco cu căldură.

De faţă erau Kai si Jessica, iar în spatele lui Coco era Tina. Ei nu se văzuseră niciodată până acum.

Nanette o privi pe Tina.

- Nepoata mea, o prezentă Coco.

- Mă bucur mult să te cunosc, Tina, spuse Nanette. Ei sunt Kai şi Jessica.

- Hello, îi salută Tina. Jessica? O mică ezitare. Kai?

Tânărul era la fel de înalt ca ea.

- O să stăm împreună, Tina, spuse el.

Jessica o privea pe Coco gânditoare.

- Dumneavoastră de ce nu veniţi cu noi? întrebă ea.

- Poate am să vin. Aş vrea mai întâi să văd cum se acomodează Tina. Ştii, eu locuiesc într-o gospodărie ţărănească, nu mă despart cu plăcere de acele locuri.

- Aş vrea şi eu să-mi petrec vacanţa o dată într-o gospodărie ţărănească, spuse Jessica.

- O să mai vorbim despre asta, râse Coco. Loc este destul. Am să discut cu Nanette propunerea ta.

- Ai nişte copii foarte reuşiţi, Nanette, spuse Coco încet; Tina şi cei doi copii se îndepărtaseră puţin, aşa încât ambele femei puteau discuta netulburate.

- Au crescut deja mai înalţi ca mine, răspunse Nanette.

Tina este o frumuseţe. Coco, dar nu seamănă deloc cu tatăl ei.

- Arată exact ca mama ei, spuse Coco.

- Tessa e atât de frumoasă?

- Incă mai frumoasă, răspunse Coco. Acum as

dori să-ţi spun ceva, ca toate să fie la locul lor, Nanette. Fratele tău o iubeste pe Tessa si vrea să se căsătorească cu ea, dar Tina nici nu vrea să audă de el. Nu spune nimic! Nu avem mult timp. Tina nu l-a văzut niciodată pe Felix si abia acum a aflat de existenţa lui. Ai totul în mână, vezi ce se poate face.

- Ar fi trebuit să vorbim în prealabil, Coco, spuse Nanette. Sunt mama a doi copii si îţi promit că Tina va fi bine tratată, ca si cum ar fi fiica mea.

Capitolul 5

Ce îi impresionase pe Kai şi pe Jessica în timpul acestui zbor fusese blândeţea mamei lor.

Nanette nu-i mai cicălea, iar când Kai făcu observaţia că mâncarea ce le-a fost servită e bună de aruncat pe fereastră, mama l-a aprobat.

- Aşa e, Kai, dar să nu ţi se facă apoi foame, spusese ea. Mai târziu ai să primeşti ceva bun şi gustos.

Faţă de Tina, încercă să se scuze că n-a ştiut că deservirea este atât de proastă.

- Nu-mi este foame, doamnă de Wildeck, spuse Tina

- As vrea să nu fim atât de protocolare. Mă cheamă Nanette. Poţi să-mi spui linistită pe nume, Tina.

- Ei, cum, replică Tina. Mie îmi place mai mult asa. Dumneavoastră sunteţi foarte amabilă.

- Şi tu, Tina, îi răspunse Nanette.

Kai o privea pe Tina mereu de la locul său. Pentru el Tina era o adevărată revelaţie, o privea ca pe o prinţesă. Ea nu era o doamnă ca mama sa,

era mult mai frumoasă decât orice actriţă de film, dintre toate pe care le văzuse până acum, era tânără si desăvârsită.

- Ai un prieten, Tina? o întrebă el gânditor, după un timp de observaţie.

- Nu, răspunse Tina.

- N-ai fost îndrăgostită niciodată? întrebă el.

- Nu, răspunse Tina, dar în aceeasi clipă stiu că este o minciună sau o autopăcăleală, căci îl vedea pe Patrick cu ochii minţii.

- Dacă as fi prietenul tău, nu te-as lăsa nici o clipă singură, spuse Kai.

Nanette trase cu urechea.

Tina râse.

- De ce nu, Kai? îl întrebă ea.

- Eşti aşa de drăguţă, spuse el melancolic.

Zborul se termină repede şi întrerupse discuţia celor trei tineri.

Apoi fură luaţi în primire de un domn de vârstă medie, de statură atletică, care o miră pe Nanette, însă îl strigă cu o voce prietenoasă:

- Alfonso, ce surpriză plăcută! îl salută ea.

Pentru Kai, cel mai important lucru era că va putea să-şi potolească foamea. Tina se minuna într-o contemplare visătoare de priveliştea extraordinară şi de încântătoarea bogăţie de flori, în care se afla cufundată marea proprietate.

- Aşa ceva aranjează tata, explică Jessica, plină de mândrie. El ştie exact unde trebuie sădite plantele şi unde trebuie aşezate florile şi a descoperit o artă rară de aranjare a lor.

Nanette se interesă pentru moment de aranjarea camerelor, pe care le inspectă cu mare atenţie. Nu găsi nimic de modificat. Totul era aşezat la îndemână, totul era făcut să-ţi ofere comoditate şi confort.

- Vom petrece o vacanţă frumoasă, spuse mulţumită Nanette, după un timp. Acum să ne aranjăm în camere.

- Pot să vă ajut cu ceva, doamnă Nanette? întrebă Tina, politicoasă.

- Nu dragă, pentru asta există cameristă, Tina. Tu nu trebuie să te ocupi decât de Kai si de Jessica, pentru ca ei să nu fie prea zburdalnici. Ar fi desigur

foarte frumos dacă ar putea să-si dezvolte cunostinţele la limbile străine cu ajutorul tău, căci în special pentru ele n-au nici un pic de aptitudini.

- Trebuie neapărat să vorbim chiar acum despre scoală? bombăni Kai. Doar suntem în vacanţă! As vrea mai întâi să merg să înot.

- Abia ţi-ai umplut stomacul, mai asteaptă puţin, îl atenţionă Nanette. Trebuie să ne aclimatizăm încetul cu încetul. Odihniţi-vă mai întâi!

- De ce să ne odihnim? întrebă nemulţumit Kai. Am putea să vizităm împrejurimile cu bicicletele. Unchiul ... Şi primi scurt un ghiont de la Jessica, să-si aducă aminte că nu trebuie să vorbească despre unchiul Felix. Tina era însă atât de adâncită în visare, încât nu auzise deloc vorbele lui. Ea trăia acum sentimentul tristeţii când se gândea ce frumos ar fi fost, dacă ar fi putut acum să audă vocea puternică, duioasă a lui Patrick şoptindu-i la ureche.

- Ce planuri de vacanţă ai Patrick? îşi întrebă Gisela de Jost fiul. Parcă era vorba de insulele

Barbados?

- Nu. Afacerile înainte de toate. Poate mă reped o săptămână la Ibiza.

Ochii ei îl priviră nedumeriţi.

- Ibiza? De unde până unde Ibiza?

"De ce nu i-ar spune? El n-a avut niciodată secrete faţă de mama sa!"

- Tina Morland a plecat acolo. Şi-a luat un serviciu pe perioada vacanţei.

Gisela se miră.

- Avea nevoie de asta?

Nu mi-am închipuit niciodată că această Tessa Morland a ajuns să aibă atâta succes.

- Tina este o fată modernă, spuse Patrick. Poate că si ea este ţinută puţin din scurt de mama sa sau să spunem mai bine prea dădăcită.

Urechile Giselei auziră doar "si ea".

- Tu te simţi prea dădăcit? întrebă ea ceva mai tare. Şi-i aruncă între timp o privire cercetătoare fiului său. Te-ai întâlnit seara trecută cu Tina. Cum v-aţi petrecut timpul?

- Scurt, dar nu fără speranţe, răspunse el cu un

surâs fugar. Ori devine ea nora ta, ori rămân eu si de-acum încolo agăţat de poala ta.

Gisela îsi îngrijea cu devotament numeroasele sale plante.

- Dragul meu băiat, anul viitor împlinesc cincizeci de ani. Un număr rotund, foarte frumos, care pe mine nu mă sperie deloc. Este însă o vârstă comodă pentru a te bucura de nepoţi. Atâta timp cât îţi pot îndeplini dorinţele stiute, si dacă Tina îi seamănă mamei ei, as putea să o accept ca mamă a nepoţilor mei.

- Este imaginea fidelă a Tessei, îi explică Patrick. îi lipseşte doar maturitatea.

- Asta vine de la sine când o femeie devine mamă, spuse Gisela liniştită. Pot deja să-mi imaginez că Ibiza este plină de farmec. De ce trebuie de fapt să te opreşti pentru afaceri atâta timp în străinătate? Aici oricum, totul merge bine. Mă bucur că eşti mai priceput în afaceri decât tatăl tău. Dar nu trebuie să faci totul singur. Trebuie din păcate să mă întrerup, dar putem discuta astă seară în continuare. Ai altceva în plan?

- Nu, Ma.

- Atunci, ne vom simţi confortabil, Patrick. Am s-o anunţ pe mătuşa Luise, chiar dacă va fi bosumflată din nou patru săptămâni. Ei oricum nu-i convine dacă tu vrei să te căsătoreşti.

- Mătuşii Luise oricum nu-i voi cere permisiunea, spuse Patrick calm.

Tessa nu se putea plânge în general de clienţi, dar Gisela de Jost îi era cea mai simpatică.

Ea o înţelegea si dacă Tessa ar fi avut mai mult timp pentru viaţa privată, sigur ar fi devenit prietene, dar rămânea mereu o diferenţă între ele. Gisela nu trebuia să-si facă griji pentru întreţinerea traiului zilnic. Dar cum era un om amabil si plin de viaţă, se înţelegea cu Tessa deosebit de bine.

Tessa veni puţin cam obosită la restaurantul franţuzesc, unde fusese invitată, căci o vizitase între timp pe Suzi la spital, iar aceasta făcuse o stare depresivă. Asa că rămăsese mai mult timp decât intenţionase.

Şi pentru că era încă puternic impresionată de această drăguţă si curajoasă fată, vorbi despre

Suzi si cu Gisela.

- Oh, acesti bărbaţi, spuse Gisela indignată. Asa a fost însă în toate timpurile. De aceea ar trebui să nu-i judecăm prea aspru pe tinerii de azi. Ei au exact aceleasi sentimente care au existat dintotdeauna, iar femeile sunt, ca si înainte, prejudiciate. Spuneţi-mi mai bine ce-as putea face pentru această fată, Tessa.
Cândva trebuie să încep şi eu să mă angajez, pentru ca într-o zi Patrick să nu vă ia pe dumneavoastră drept model.

Tessa rămase fără grai. Ea nu înţelegea nimic, la ce făcea referire Gisela. Dar Gisela nu ezită să-i explice.

- Fiul meu s-a îndrăgostit brusc de fiica dumneavoastră, îi explică ea fără ocolişuri. Vrea să se căsătorească cu Tina.

- Dar nu s-au văzut decât o singură dată în fugă, când le-am făcut cunoştinţă la aeroport, spuse Tessa, descumpănită.

- Patrick s-a întâlnit cu Tina aseară, la clubul de tenis. El mi-a spus că situaţia nu este fără

speranţă. Vrea să-şi petreacă concediul la Ibiza şi s-o întâlnească pe Tina. Ar fi amabil din partea dumneavoastră să-mi spuneţi unde o poate găsi. Chiar atât de mică nu este insula.

- Punta Mara se află pe Formentera, spuse Tessa absentă.

Tessa trase aer adânc. Se afla în faţa unei dileme. Trebuia să tacă, trebuia să spună adevărul?

- Tina este o fată destul de independentă, începu
ea.

- Ăsta nu-i un lucru rău, îşi spuse părerea Gisela. Patrick n-ar fi fost interesat de ea, dacă ar fi fost o fată fără personalitate.

- Aş vrea să vorbesc deschis cu dumneavoastră. Tina se află fără îndoială într-un conflict. Şi pentru asta, eu sunt de vină.

Discuţia celor două doamne a durat vreo două ore, iar acordul dintre ele a fost complet destins.

- Eu găsesc totul extraordinar de romantic, Tessa, spuse Gisela. Avem atât de multe în comun.

Şi eu am de fapt un vechi prieten, cu care aş vrea să -mi petrec apusul vieţii, dacă Patrick va fi deja bine aranjat. îi doresc o femeie minunată. Ar fi minunat dacă s-ar împlini ceea ce visează tânărul meu domn.

Aveau într-adevăr multe împreună, şi în aceste câteva ore deveniseră cu adevărat prietene.

- N-am să mă amestec niciodată, Gisela, îi spuse Tessa, când se despărţiră.

- Nici eu, răspunse Gisela. Dar îmi cunosc fiul. El nu se lasă învins. Mamele deştepte au simţurile dezvoltate până în vârful degetelor, Tessa. Am încredere în viitor.

Tessa gândea mai realist, dar si ea spera acum la săptămânile de bucurie si fericire alături de Felix. Şi când ajunse acasă pe seară, el deja venise. Se lăsă în braţele sale puternice, epuizată după toate emoţiile prin care trecuse în ultimele zile, bucuroasă că-l vede si că se poate relaxa pe umărul lui.

Se bucură de asemenea când Coco purtă o lungă discuţie cu el.

Coco îi spuse, apoi:

- Ce as putea să fac decât să te felicit, Tessa? Acum, mă duc acasă. Ai vorbit cu Suzi, i-ai spus că poate veni să se refacă la mine?

- I-am spus, dar e prea socată ca să înţeleagă ceva.

- Atunci, am să mă duc eu s-o iau.

- Când?

- Poimâine.

Capitolul 6

Nanette îsi făcea siesta. Isi dăduse si ea seama cât de solicitaţi fuseseră nervii ei, acum însă se putea relaxa. Copiii n-o vor mai obosi. Tina era exact societatea de care aveau nevoie.

Plecaseră să înoate si să facă plajă. Apoi se întorseseră la bungalou si se opriseră să bea ceva la bufet. Acum sedeau să se relaxeze la umbră în spatele casei, căci la această oră soarele nu putea fi suportat.

Tina reflecta în sinea sa. Se simţea ca un căţelus. Cel puţin până în clipa când Kai spuse cu voce tare:

- Hei, Jerry, ce faci aici?

- îmi câştig pâinea, răspunse o voce, care Tinei îi păru cunoscută. Şi se ridică brusc.

- Tina, spuse tânărul domn cu o voce răguşită. Cum ai ajuns aici?

Acum se apropie şi Jessica.

- Vă cunoaşteţi? întrebă ea uimită.

- De unde o cunoşti pe Tina? întrebă Kai, care sărise şi el în picioare.

- Acesta e Jeremias Rusch, vărul nostru, spuse Jessica.

- Vărul vostru? întrebă Tina fără grai.

- Cum de eşti aici, Tina? întrebă Jerry.

- Mi-am luat un serviciu pe perioada vacanţei, răspunse ea.

- M-ai spionat! Ai vrut să te apropii de familia mea! strigă Jerry.

- N-am avut habar că eşti rudă cu Wildeck, spuse Tina rece. Altfel nici n-aş fi acceptat slujba.

Atunci, apăru Nanette să completeze tabloul.

- Ce se petrece aici? întrebă ea, încă adormită. Alo, Jerry, pe tine nu te aşteptam pe aici. Ce faci aici?

- Trebuie să mă ocup de plantări, răspunse el. Acum însă am întâlnit o veche prietenă.

- Nu sunt prietena ta, îl contrazise Tina sarcastic. N-as fi venit aici dacă as fi ştiut că te întâlnesc.

- O, sfinte Dumnezeule, fă totuşi pace! se rugă Nanette. Nu putem să discutăm în linişte?

- Eu n-am avut habar că Jerry este rudă cu

dumneavoastră, doamnă Nanette, spuse Tina apăsat.

- Nici noi nu-l vedem prea des. Se străduieşte să urmeze profesia soţului meu. Mama sa este sora lui Jimmy.

- N-am ştiut asta, sublinie din nou Tina, nici nu aveam de unde să ştiu. Mă credeţi, nu, doamnă Nanette?

- De ce ar trebui să nu te cred? De unde vă cunoaşteţi voi de fapt? întrebă repede Nanette.

- Din München, răspunse Tina. Atunci nu-mi dădusem încă examenul de bacalaureat şi i-am părut spiritual imatură.

- N-a fost chiar aşa, Tina, o contrazise Jerry. Tu vezi totul doar din punctul tău de vedere, dintr-unul greşit vreau să spun.

- Ia-o din loc dacă strigi la Tina! spuse Kai furios.

- Pe mine nu mă poate întoarce aşa uşor cu vorba, spuse Nanette împăciuitoare. Mergeţi să înotaţi! Stau eu de vorbă cu Jerry. Apoi îi făcu semn Tinei:

- Dacă nu vrei să-l vezi, am eu grijă de asta.

- De când îl cunoşti pe Jerry, Tina? întrebă Jessica.

- De un an, poate ceva mai mult.

- îţi pare rău pentru el? se informă Kai.

- Nu, voi mi-aţi fost de ajutor. Am fost o echipă.

- Te-a privit ca un prost, când te-a recunoscut, spuse Jessica.

- S-a simţit probabil penibil că m-a întâlnit aici, răspunse Tina, iar în sinea ei se mira că poate vorbi atât de detaşat şi cu umor, căci în fine, Jerry era acum pentru ea doar un bărbat şi nimic mai mult.

- Tu nu trebuie să te simţi penibil, spuse Kai. Tu eşti de-a noastră. Tata ţine mult la el, pentru că se interesează de profesia lui.

- Are îndemânare, spuse Jessica. Aşa zice mami.

- Cum aşa, îndemânare? întrebă Tina în treacăt, dar nu insistă.

- Are o mamă asa ciudată, care-si ceartă soţul tot timpul că n-a fost în stare să realizeze nimic. Ea n-o poate suferi pe mami.

- Noi nu ne vedem aproape niciodată. A fost doar o întâmplare că Jerry este aici. El depinde desigur de tata, deoarece el îi finanţează studiul. Nouă nu ne poate fi decât indiferent. Iţi pare rău după el, Tina?

- Atât de rău nu-mi mai poate fi, spuse Tina. In orice caz, este destept.

Tina se simţi de-a dreptul caraghioasă în faţa acestei situaţii si se gândea ce-o vorbi oare Nanette cu Jerry.

Dar Kai si Jessica nu-i îngăduiau nici o clipă de liniste pentru astfel de gânduri. Şi de fapt, venise aici pentru ca în joacă si printre altele să-i ajute pe Kai si Jessica să-si îmbogăţească cunostinţele lor la limbile străine. Doar "printre altele", asa-i spusese Nanette de dimineaţă. In concluzie, vacanţa trebuia să primeze.

- Te-ai purtat foarte ciudat, Jerry, spuse Nanette nepotului ei.

- S-o văd aici pe Tina a fost o surpriză uriaşă, explică el pe un ton de scuză. Cum de s-a întâmplat să vină cu voi?

- Prin Colette Morland, răspunse Nanette.

- Credeam că pe mama ei o cheamă Tessa? spuse Jerry buimăcit.

- Coco este mătuşa Tinei. Ne cunoaştem de foarte mult timp.

- Şi mama Tinei?

Pe ea n-o cunoşti?

- Din păcate nu, răspunse Nanette.

- Este o femeie cu carieră. Ciudat că nu porţi creaţiile ei. Ai putea să-ţi permiţi asta.

- Eu îmi cumpăr de la Paris, spuse Nanette calm. Spui că sunt rochii cu gust?

- Tu eşti mai bine informată, Nanette. Tesmor-Mode trebuie să-ţi spună ceva. Tina a crescut foarte apropiată de mama sa.

- Dacă mama sa a lăsat-o să plece aşa departe, înseamnă că există un motiv.

- Tatăl ei a fost în orice caz un vechi pilot de curse, spuse Jerry. Mama m-a dat afară si apoi mi-a spus că n-are nevoie să i-o prezint Tina.

- Ceea ce desigur n-ai făcut, spuse Nanette cu un surâs ironic. Pari s-o cunosti bine.

- O cunosc bine. Am fost prieteni aproape un an. Dar după ce i-am prezentat argumentele mele, de ce trebuie să rămână doar o prietenie, n-a mai vrut să audă de mine. A râs si mi-a întors spatele si cu asta s-a terminat.

Şi probabil a stat apoi si a plâns, gândi Nanette.

- N-a fost vorba cumva de vreo altă fată? întrebă
ea.

- Ştii cum se întâmplă. Ceva precis n-a fost. Vivian de Ruckert este totusi un alt tip si mamei îi place de ea. Familie nobilă.

- Este si ea aici? întrebă mirată Nanette.

- Nu te-a informat unchiul Jimmy? Doar suntem o clică mare. Fratele tău îsi face nervi cu personalul si atunci unchiul Jimmy a propus să-l ajutăm noi aici. Asa că putem să câstigăm bine si să ne petrecem si vacanţa.

- Ca totul să fie clar, vreau să te porţi frumos cu Tina, altfel nu mai rămâi. Şi asta îi voi spune direct şi soţului meu, iar dacă este necesar chiar prea nobilei tale mame.

- De ce te agiţi, Nanette? Eu trebuie doar să mă ocup de plante şi asta fac.

- Ce slujbă a primit domnişoara de Ruckert? întrebă Nanette, din pură curiozitate.

- Ea e ghid pentru turişti. Se ocupă de turiştii englezi. Desigur că nu-i va face plăcere s-o întâlnească pe Tina. Am putea totuşi să aranjăm cumva, Nanette. Ultimele sale vorbe sunară destul de tare.

- Dar să ştii, nu trebuie să ne ieşi în cale, Jerry, răspunse Nanette rece. De plante am să mă îngrijesc eu.

- Dar tu nu ştii nimic despre ele, spuse el.

- Cine ţi-a spus asta?

Imaginea soţului ei o determina să fie atât de vicleană încât tot ceea ce îşi însuşise în ştiinţă de la el o făcea orgolioasă de moarte.

- Dar unchiul Jimmy m-a însărcinat să am grijă de voi.

- Unde locuiesti?

- In Eldorado.

- In ordine, rămâi acolo, spuse Nanette.

Ea îl mustră încă o dată ce seriozitate si se întreba în sinea sa ce putuse găsi oare Tina la el. Apoi însă se gândi că probabil tot un astfel de tip era si fratele său Felix, care abia cu înaintarea în vârstă a câstigat o oarecare strălucire.

Insă Jerry devenise nesigur sub privirea ei pătrunzătoare.

- Când v-aţi despărţit, de fapt, ca să ajungi la Ibiza?

- Acum trei luni. De ce mă întrebi?

- Doar asa. I-ai spus Tinei?

El privea insistent în pământ.

- Nu, desigur că nu. De aceea am fost atât de socat s-o întâlnesc aici. Cumva trebuie să fi aflat.

In ochii Nanettei se aprinse o scânteie.

- Tina nu aleargă după nici un bărbat, spuse ea mânioasă. După unul ca tine în nici un caz. Şi acum dispari, înainte ca ea să se întoarcă!

Tina răsuflă uşurată când la întoarcere nu-l mai

găsi pe Jerry.

La un semn al mamei lor, Kai şi Jessica înţeleseră imediat, în mod surprinzător de repede, şi dispărură amândoi în casă.

- Şezi te rog, Tina! spuse Nanette duioasă. Trebuie să schimbăm totuşi câteva cuvinte despre Jerry. Sper ca tu să nu înţelegi greşit că a apărut aici aşa deodată. El n-a avut într-adevăr habar că eşti invitata noastră. Cum v-aţi cunoscut voi, de fapt? îmi permiţi să te întreb, Tina?

- Desigur. Aşa cum se cunosc de obicei tinerii. Ne-am întâlnit la un club.

- Ce fel de club? întrebă Nanette.

- în cazul de faţă, era un fel de club pentru discuţii. O prietenă de la clubul de tenis m-a luat cu ea. Aproape toţi erau studenţi, erau chiar şi câţiva profesori. Jerry m-a impresionat puternic, deoarece putea să discute cu fiecare despre orice. Nu era deloc prost, cum eram obisnuită cu alţi băieţi din club. Şi eu i-am plăcut pentru că eram însetată de cunoastere. Dumneavoastră trebuie că înţelegeţi, doamnă Nanette. Tot ceea ce nu

înţelesesem în scoală, el putea să-mi explice foarte clar.

- Deci, n-a fost vorba de nici un flirt, stabili Nanette.

- Nu, mie îmi părea o strânsă prietenie. Apoi el se arătă interesat de Vivian. De ce ar trebui să vă ascund asta?

- Hai să nu mai vorbim despre Jerry, să vorbim despre tatăl tău.

Ochii Tinei se făcură mari.

- Ce as putea să vă spun despre el? Eu nu l-am cunoscut. Nu stiu multe despre el, doar ce mi-a povestit Coco.

Oricum, nu era ceva deosebit.

- Şi ce ţi-a povestit mama ta despre el?

- Nimic. Coco mi-a spus că dumneavoastră l-aţi cunoscut pe tata, doamnă Nanette.

- Da, atunci aveam şaptesprezece ani şi eram încă foarte romantică. Unele fete se îndrăgostesc de stele de film, altele de piloţi de curse. în ultima categorie am fost şi eu. Tatăl meu a intervenit rapid să stingă această flacără. Povesteşte-mi mai

bine despre mama ta, Tina!

- Oh, "pisicuţa", aşa cum o alint eu, este o femeie minunată. Noi ne înţelegem foarte bine. Acum însă în viaţa ei a intervenit un bărbat şi de aceea între noi a apărut un conflict. Am nevoie să stau un timp deoparte. Trebuie să mă obişnuiesc cu gândul că voi împărţi dragostea mamei mele cu un bărbat. Dar când mă gândesc cât timp a trăit doar pentru mine, cât s-a spetit muncind pentru mine ca să nu-mi lipsească nimic, mi-e ruşine să-i fac reproşuri.

în sinea sa, Nanette răsufla deja uşurată, dar vroia să afle mai multe.

- Când mâncăm, mami? strigă Kai de la fereastră.

- Luaţi-vă ceva să mâncaţi! strigă Nanette către copii. Apoi puteţi să vă plimbaţi cu bicicletele în jurul casei! Vreau să mă lăsaţi să mai vorbesc puţin cu Tina.

- Dar Tina stie spaniola si noi nu, spuse Kai.

- Ăsta e încă un argument, spuse Nanette. Noi vom flecari împreună, iar Tina va fi traducătoarea

noastră.

A fost o seară minunată. Toată lumea era mulţumită. Nanette era în cea mai bună dispoziţie si le cumpără copiilor tot ce le poftiseră ochii. Existau lucrusoare nostime. Tina sosi si ea nu foarte repede. Ea căutase un local în care chiar mâncăciosul Kai să fie mulţumit.

Şi ce noapte a fost după aceea, atât de blândă si de melancolică! Nanette o luă de braţ pe Tina.

- Aici, stelele strălucesc parcă mai puternic ca la noi, sopti ea. Şi această mare! A fost o idee excelentă pentru Felix să construiască aici.

- Felix? repetă Tina întrebător.

Nanette mai bine si-ar fi muscat limba.

- Pe fratele meu îl cheamă Felix, spuse ea încet, pentru că nu putea să mintă. Nu-ţi place numele acesta?

- Oh, nu asta am vrut să spun. Mama mea cunoaste de asemenea un Felix.

- Există câteva mii, spuse Nanette. Numele acesta înseamnă "fericit" sau ceva asemănător. Este un om de afaceri bun, dar fericit n-a fost cu

adevărat niciodată.

- De ce nu? întrebă Tina.

- Afurisită şi nenorocită treabă, îi şopti Kai surorii sale. Mami vorbeşte despre Felix.

- Nu mai e nimic de făcut, îşi dădu Jessica cu părerea. Depindem acum de amândoi.

Asta era adevărat, şi pentru Nanette nu era nimic ciudat, deoarece tema Felix fusese deja încheiată. Dar în sinea ei se gândea ceva mai departe la ciudăţenia fratelui său. Chiar atunci când se aşezase la lumina unui felinar pe terasa bungaloului, nu-i ieşea deloc din cap această idee.

De ce nu-i spusese Felix întregul adevăr? Făcuse oare ceva îngrozitor, încât ea ar putea să se supere din cauza iubirii sale atât de îndelungate şi constante pentru Tessa?

Nanette găsea că este foarte romantic că fratele ei era capabil de o astfel de dragoste constantă.

Era puternic cufundată în gânduri şi tresări speriată când o mână rece se aşeză peste braţul ei.

Era Kai.

- Cum mă poţi speria astfel, oftă ea.

- Pst, trebuie să-ţi spun ceva, mami. Nu trebuie să vorbesti despre Felix.

- De unde stii tu asta? întrebă ea.

- Felix m-a rugat fierbinte. Şi ţie îţi place de Tina, ca si nouă, asta e bine, asa o să ne ajutăm reciproc.

- Mi-ai fi de mare ajutor dacă ai face această legătură, Kai, spuse ea încet. Atât de apropiată nu se mai simţise si nu mai discutase de mult cu fiul său.

- Mă întorc imediat la tine, după ce adoarme Jessi, sopti el.

In acest moment, sună telefonul.

Dacă e Jerry, îi trântesc telefonul, îsi spuse Nanette. Dar nu era Jerry, era Felix. Vocea lui parcă nu era atât de departe, dar nici atât de calmă ca de obicei.

- A fost greu să vă găsesc, Nanni, spuse el. Cum vă simţiţi?

- Totul este în ordine. Dar ai putea să vorbesti

cu Jimmy, să-l întrebi la ce chef i-a venit ideea să-l trimită pe Jerry aici cu compania lui si să-i si angajeze?

- {i asta e rău? întrebă el mirat.

- Jerry este un vechi cunoscut al Tinei.

- O, Doamne sfinte! strigă Felix. Asta e o greşeală fatală! Te rog însă nu te enerva Nanni! Am să pun eu totul în ordine.

- Si ţie am să-ţi smulg un pinten, dragul meu "cocoş". Sunt într-adevăr întristată că o consideri pe sora ta proastă. Acum, că suntem de acord, îţi doresc vacanţă plăcută cu viitoarea ta doamnă, deşi m-aş fi aşteptat totuşi să mi-o prezinţi. Transmite-i multe sărutări pline de dragoste din partea mea. O păzesc pe Tina ca pe lumina ochilor.

Capitolul 1

Tina se bucura de viaţă ziua şi noaptea, căci totul era aşa de încântător, atât de frumos, încât nici nu putea să doarmă.

Ea observase că tânărul Kai rămăsese destul de mult la mama sa şi vorbise cu ea îndelung. Acum, în camera sa lumina era aprinsă. Dar pe terasă era întuneric.

Tina simţea o dorinţă neclară să se plimbe prin minunatul parc, în care noaptea parfumul florilor încinse peste zi de razele soarelui se păstra încă puternic.

Iesi afară cu picioarele goale, dar nu rămase singură decât puţin timp. Luna apăruse atât de luminoasă, încât Tina îmbrăcată doar într-un halat subţire, crea o formă usor de recunoscut.

In mod ciudat, Nanette nu se sperie.

- Nici tu nu poţi dormi, Tina? o întrebă ea.

- Este atât de frumos. Cine stie dacă mai pot trăi o astfel de noapte, răspunse ea.

- Vor fi sigur încă multe astfel de nopţi frumoase, spuse Nanette. Uite, luna nu este încă

complet rotundă. Priveste cum se umple din ce în ce mai mult! Nu m-am simţit de mult timp atât de bine ca aici.

A fost o idee excelentă a fratelui meu, să ne transporte aici. Şi încă o idee excelentă a lui Coco să ne facă cunostinţă. Unde ţi-ai petrecut înainte vacanţele, Tina?

- Uneori la Coco, la casa ei ţărănească. Şi acolo este foarte frumos. Anul trecut am fost o săptămână cu mama în America. Ea are si acolo niste afaceri.

Tina nu stia că nu trebuie să vorbească despre mama sa.

- "Pisicuţa" e întotdeauna ocupată, continuă ea. Am vizitat oraşe ca: Londra, Paris, Stockholm, Copenhaga, Viena, Roma, Bruxelles. A fost frumos, încheie ea înşiruirea. Dar "pisicuţa" n-are niciodată timp să se relaxeze.

- Ca şi fratele meu, spuse Nanette. El e peste tot, oriunde este frumos, cele mai frumoase locuri de odihnă sunt create de el pentru alţii, dar pentru

el n-are timp să se recreeze. Există oameni care se refugiază în muncă pentru ca să uite.

- Să uite? repetă Tina întrebător.

- Nu ştiu cum este cu mama ta, Tina. Fratele meu n-are nici soţie, nici copii. Abia aici am ajuns să mă gândesc la el în acest fel. De ce duce această viaţă singuratică? Cred că nu poate uita prima sa dragoste. Uneori, prima dragoste este şi ultima. Tu l-ai iubit pe Jerry?

Tina ridică privirea spre stele.

- Aşa cred, răspunse ea încet. însă e ciudat, acum nu mai cred aşa.

Nanette trase puternic aer în piept. O piatră îi căzuse din nou pe inimă.

- Cu fratele meu a fost altfel, Tina. Pentru el n-a existat nici o altă fată, desi au trecut mulţi ani de atunci până când si-a reîntâlnit dragostea. Şi desi nu s-au văzut de mult, timpul nu i-a schimbat sentimentele. Trebuie că este o femeie extraordinară dacă s-a îndrăgostit de un bărbat ca Felix.

- Nu o cunoasteţi, doamnă Nanette? întrebă Tina, socată.

- Nu, el si-a păstrat cu străsnicie secretul. Era mult prea preţios pentru el, încât să asculte comentariile noastre despre asta. N-a vrut să se lase influenţat.

- Dragostea sa nu i-a fost împărtăsită? întrebă Tina.

- Ba da, într-un târziu.

- De ce nu se căsătoreste cu ea? întrebă Tina, care acum se simţea obosită.

- Ea a mai fost căsătorită o dată. Are o fată pe care o iubeste mai mult ca orice pe lume. Nu vrea însă să-si piardă fata din cauza lui si de aceea refuză împlinirea acestei puternice iubiri printr-o căsătorie, spuse Nanette, cu expresia unei tragediene obosite.

Tina îi luă mâna.

- Vreţi să-mi spuneţi că fratele dumneavoastră o iubeşte pe mama, doamnă Nanette, spuse ea cu o voce tărăgănată, iar eu sunt o mică bestie egoistă, care încerc să împiedic împlinirea acestei iubiri?

- Nu, Tina, nu vreau asta. Vreau să spun că noi te iubim şi că eu doresc ca totul să fie bine pentru toţi. Vom fi o mare familie minunată. Dar acum, am făcut o prostie imensă. Poate că deja am distrus totul.

- în nici un caz, doamnă Nanette, spuse Tina în şoaptă. Mi-aţi explicat foarte clar că într-adevăr sunt egoistă.

Nanette o sărută pe obraz. Pleoapele îi erau ude de lacrimi.

- Eu însă te iubesc, murmură ea. Şi eu sunt egoistă? Spune-mi, Tina!

Tina o conduse până la pat. Nanette era atât de obosită, încât nu mai putea face nici un pas singură.

- Noapte bună, Nanette! îi ură Tina. Apoi îi dădu o sărutare şi plecă.

Ajunsă la ea în cameră, Tina căzu pur şi simplu pe pat şi începu să plângă cu sughiţuri. "Doar Jerry a fost azi aici! Astăzi as fi putut să-i spun că el este pentru mine unicul bărbat din lume care mă interesează. Trebuie să afle asta!" îsi spuse Tina. Apoi se întoarse cu gândul cu un an în urmă si totul se cufundă în vis.

Tina fu trezită de un zgomot puternic. Jessica scăpase o farfurie pe jos, care se rostogolise cu mare zarvă pe podeaua de marmură. Acum era veselă si auzi cum Jessica si Kai discutau între ei.

- Doarme încă, spuse Kai.

- Mami nu ne dă voie s-o trezim, altfel va fi morocănoasă, explică Jessica.

- Este totusi nepoliticos să luăm micul dejun fără ea, fu de părere Kai, dar mie mi-e foame.

- Când nu ţi-e ţie foame, îi răspunse Jessica. Vroiam să mergem să înotăm înainte de micul dejun.

- Hello, strigă Tina încet din balcon. Sunt veselă!

Vin şi eu imediat.

Se strecură repede în costumul de baie, îşi aruncă un prosop în jurul gâtului şi coborî.

- Staţi liniştiţi, şopti ea copiiilor. S-o lăsăm pe mami să doarmă.

înotau unul lângă celălalt prin apa limpede precum cristalul.

- Cine ajunge primul pe insulă? Vreţi să ne întrecem? propuse Kai.

- Eu n-am nici o ambiţie, răspunse Tina. Mă relaxez.

- Şi eu mă relaxez, spuse Jessica.

- Frumos, n-aveţi nici un pic de umor, le strigă Kai, după ce ajunseră pe insulă.

Stătură la plajă cam douăzeci de minute, apoi înotară înapoi şi se grăbiră la masă, deoarece stomacul lui Kai începuse să bolborosească destul de tare.

Nanette nu se arăta însă deloc. Tina crezu că

probabil s-a dus în cealaltă parte a casei să se schimbe, pentru a nu fi deranjată. Nu exista nici o contradicţie.

- Poate mami are din nou o stare de melancolie; atunci, doarme până la prânz, spuse Jessica. Mergem să ne plimbăm puţin, Tina? Inainte de prânz sigur nu e lume multă.

Tina nu avu nimic împotrivă. Asa, încet, începu să-si amintească discuţia cu Nanette si aproape nu mai stia dacă fusese vis sau aievea.

Se gândea însă mai puţin la mama ei si la Felix, mai mult la Nanette.

- De ce tatăl vostru n-a venit cu voi? întrebă ea ca din întâmplare, în timp ce mergeau pe străzile deja înfierbântate de soare si aproape goale.

- El trebuia să-si termine de scris mai întâi cartea, răspunse Kai. Acum poate s-o termine în liniste.

- Trebuie s-o termine până se mărită Lisa, spuse si Jessica. Atât de repede nu se poate obisnui cu o nouă secretară.

- Şi mami o să-si revină complet dacă Lisa se mărită, îsi dădu Kai cu părerea.

- A fost geloasă pe ea? întrebă Tina.

- Şi încă cum! Vroia la un moment dat să divorţeze, răspunse Kai.

- Tati n-ar fi făcut asta niciodată, îşi spuse şi Jessica părerea. Lisa este ea tânără, dar mami este mult mai frumoasă ca ea. Tu n-o găseşti pe mami frumoasă, Tina?

- E foarte atrăgătoare.

- Şi tu eşti aşa, spuse Kai. Tu eşti pur şi simplu o scumpă. Cine are o figură aşa frumoasă ca tine!

Jessica chicotea.

Apoi fură nevoiţi să ocolească, deoarece Jerry, Vivian şi încă alţi câţiva stăteau în faţa unui magazin şi se întoarseră cu toţii ca la o comandă după ei.

- Tina, strigară mai multe voci, grozav că ne-am întâlnit aici! Vivian îşi făcu loc printre ceilalţi şi veni spre ea.

- Jerry ne-a povestit că ai venit aici cu o slujbă.

Are cumva mama ta dificultăţi în afaceri?

- în nici un caz, răspunse Tina. Ea îşi petrece concediul cu viitorul său soţ şi eu îmi petrec aici vacanţa.

- Exact, sublinie Kai, familiile noastre se cunosc deja de mult timp.

Ce spusese el nu era chiar drept, iar faţa nebunului de Jerry se strâmba să nu izbucnească în râs.

- Mătusa Coco este o bună prietenă a mamei noastre, îsi îndreptă si Jessica remarca spre el.

Prietena lui Jerry, care avea însă o limbă ascuţită,Vivian, si care era fără îndoială o fată stearsă pe lângă Tina, o fixa pe aceasta cu ochii umflaţi cât cepele.

-Jerry mi-a spus că ai aici un serviciu, spuse ea cu o voce stridentă.

- Ei, si? Tu n-ai? o întrebă Tina.

Se priviră una pe alta. Feţele li se înrosiseră, dar ce străine păreau acum una de cealaltă! Cât de departe se simţea Tina acum de acest grup! Oare

avusese vreodată ceva în comun cu ei?

O clipă, se lăsă o tăcere adâncă.

- Hai să cumpărăm câteva ziare si să ne întoarcem acasă, spuse Jessica. Mami probabil ne asteaptă.

-Jerry s-a purtat din nou ca un prost, spuse Jessica.

- El se uită mereu ca un prost, stabili Kai înverşunat. Are aceeaşi ochi bulbucaţi ca maică-sa. O cunoşti, Tina?

- Nu, răspunse Tina.

- Fii fericită, spuse Kai. Tata are parte mereu de drame, când se întâmplă ca ei să vină pe la noi.

"Ochi bulbucaţi", gândea Tina, Jerry are ochii bulbucaţi? Şi apoi, începu brusc să râdă, deoarece realiză în mintea ei că el se potriveşte foarte bine cu Vivian.

- Şi blonda e anostă ca o macaroană, îşi spuse Jessica părerea. Asta e prietena lui Jerry?

- Aşa se pare, răspunse Tina. S-au căutat până s-au găsit. O cheamă Vivian de Ruckert.

- Atunci, va găsi îngăduinţa bătrânelor noastre

mătuşi, spuse Kai.

- Tina, cum gândeai tu când aveai cincisprezece ani?

La această întrebare nu era aşa de uşor de răspuns.

- Au trecut de atunci patru ani, Kai, pentru mine este un timp destul de îndepărtat, răspunse ea.

- Chiar şi se pare asa mult? întrebă tânărul, îngândurat. Vrei să spui că devii cu mult mai matur?

- O, da, si de obicei gândesti complet altfel. Cred că atunci aveam o problemă, nu puteam sta locului.

- Din ce cauză? întrebă Jessica.

- Din cauza matematicii si a fizicii. Pur si simplu nu le înţelegeam. Nici acum nu le înţeleg chiar bine, cu toate că Jerry m-a ajutat mult, asta trebuie să recunosc. Atunci am obţinut cu chiu si vai doar rezultate mediocre si mama intrase la gânduri dacă trebuie să mă mai lase să mă chinui. Asa a hotărât să mă trimită la o scoală pentru limbi străine.

- Mama ta trebuie să fie foarte desteaptă, spuse Kai.

- Da, pot să spun asta despre dânsa.

- N-a făcut nici un teatru din asta? întrebă Jessica.

- Nu.

- Mami strigă până nu mai poate, dacă facem vreodată observaţia că promovarea este discutabilă, spuse Kai. N-ai putea să-i spui cum a reacţionat mama ta, Tina?

- Ba da, voi vorbi cu dânsa despre subiectul ăsta, dar trebuie s-o înţeleg pe mama voastră. Ea are pe lângă un soţ foarte deştept şi un frate foarte deştept. Şi desigur, vrea ca şi copiii ei să fie la fel.

- A vorbit cu tine despre Felix? se miră Jessica.

- Da, şi cred că trebuie să fie un bărbat grozav.

- Poţi s-o spui cu voce tare, spuse Kai. Felix are clasă. Are aproape cincizeci de ani, dar vorbeşte cu noi ca şi cum am fi cei mai buni prieteni.

- Şi arată foarte bine, completă cu căldură Jessica. Nu aşa brânză ca Jerry, are nişte ochi mari

şi frumoşi. Şi despre el află mami destul de rar. El îi spune foarte energic părerea. Tati nu face aşa.

Un timp, Kai merse tăcut alături de ele. Apoi întrebă:

- Tu cunoşti vreun bărbat care să-ţi fi plăcut mult, Tina?

Trecură câteva secunde până când Tina se hotărî să răspundă:

- Da, cunosc, dar acesta nu e Jerry.

- Asta-i bine, murmură Kai.

Capitolul 8

Următoarele zile trecură în deplină armonie. O mare lene îi cuprinsese pe toţi din cauza căldurii înăbusitoare, care chiar pentru această climă era prea mare. Din fericire, toate instalaţiile de climatizare funcţionau impecabil. Se mai aventurau să se scalde la umbră si apoi se întorceau cu toţii acasă. Insă o inerţie spre odihnă completă nu putea fi învinsă de nici o voinţă. Nici Kai nu mai avea poftă de mâncare.

Se hrăneau doar cu fructe, salate, îngheţată si beau suc din belsug.

Din cauza problemelor stomacale, încercau să se cruţe, şi la sfârşitul săptămânii, temperaturile tropicale nu le mai permiseră să iasă din casă.

Nanette dăduse un întreg şir de telefoane pentru ca tinerii să poată să înoate în piscină, să nu trebuiască să se îndepărteze atât de mult de casă.

Nanette oricum nu avea plăcerea înotului, nici chiar în mare. Ea trebuia să găsească întotdeauna un ţărm lin sau să aibă alături o mână puternică, o

mână care s-o poată ajuta, altfel intra în panică.

însă la telefon se arătă foarte perseverentă şi fu foarte iritată când trebui să vorbească la telefon şi cu soţul ei, pentru a rezolva problema. A condus discuţia atât de abil, încât n-a amintit nici o vorbă despre Jerry. De fapt, la el chiar nu se mai gândise Nanette, căci nu-şi mai făcuse apariţia de atunci.

Nanette ştia că Felix era deja cu Tessa pe insula Sf. Martin şi nu trebuia să se mai joace de-acum cu secretele.

Aşa că găsi momentul s-o determine pe Tina să-i telefoneze mamei sale şi-i spuse că acesta ar fi cel mai natural lucru din lume.

Tina vroia să se mai gândească.

- N-as vrea s-o deranjez, spuse ea. Esti foarte drăguţă, Nanette, dar îmi este destul să stiu că mamei îi e bine. Dacă îi este dor de mine, mă va căuta ea.

Şi chiar asa se întâmplă. Când Tina era singură în casă, sună telefonul. Nanette se hotărâse să caute un coafor, să se mai tundă si să se aranjeze.

Kai si Jessica descoperiseră undeva pe aproape culcusul unui căţelus si erau acum ocupaţi cu el.

Acesta arăta acum foarte prezentabil, după ce-l spălaseră si-l periaseră temeinic si tolerase tot ce-i făcuseră noii lui prieteni.

- Nu-l aduceţi însă în casă înainte de a vă da voie Nanette! strigă Tina la copii.

- Vino puţin! Este atât de drăgălas, strigă Jessica. Dar tocmai atunci sună telefonul.

Tina ridică receptorul.

- Alo, spuse ea.

- Tina? întrebă o voce puternică, bărbătească, după o pauză adâncă.

- Da, Tina sunt, răspunse ea mecanic.

- Aici e Felix. Mă bucur că cel puţin la telefon putem vorbi unul cu celălalt. Dă-i te rog puţin receptorul lui Nanni.

- Nu este aici, răspunse Tina, emoţionată şi şocată în acelaşi timp, deoarece nu simţi nici un fel de aversiune împotriva celui cu care vorbea. Ce mai face "pisicuţa"?

- Bine, poţi să vorbeşti, dacă vrei, imediat cu ea. însă aş vrea să discut cu tine încă puţin. îţi place acolo?

- O, da, foarte mult.

- Poate vrei totuşi să vii la noi? Am auzit că acolo e foarte cald.

- Acum e mai bine. Bate puţin vântul. Ne-am obişnuit şi cu căldura.

- Kai şi Jessi sunt prin apropiere?

- Nu, au găsit un căţeluş şi se ocupă de el. Vreţi să-i chem?

- Nu, e mai bine aşa, să nu-i deranjez. Nanni mi-a spus că voi două vă înţelegeţi foarte bine.

- Da, aşa e. Tinei îi părea puţin ciudat să vorbească atâta cu el înainte de a-l cunoaşte personal.

- Şi cu copiii, te înţelegi bine?

- Foarte bine.

- Am o mare rugăminte la tine, Tina.

Ea trase adânc aer în piept si se părea că la fel si partenerul ei de dialog.

- Jimmy vine mâine, continuă Felix hotărât. Vine el la voi. Vrea să-i facă o surpriză Nanettei, dar ei nu-i plac astfel de surprize. As vrea să-ţi spun cu asta, că ea ar putea să reacţioneze ciudat. Ar fi bine dacă ai reusi să împiedici această situaţie.

- Noi suntem aproape tot timpul împreună. Nanette a iesit astăzi doar până la un coafor, spuse Tina încet.

- N-aţi avut niciodată oaspeţi? întrebă Felix.

- Pe cine? Să sperăm că Jimmy nu duce lipsă de asa ceva. Scuză-mă, mă gândeam la domnul de Wildeck.

- Poţi să-i spui linistit Jimmy.

- In ordine, sper că nu-i vine ideea să invite toată familia, atunci Nanette va deveni cu siguranţă acră.

- Care familie? întrebă Felix, cumva iritat în acel moment.

- Toata familia lui Jerry.

- Mai sunt încă acolo?

- Nu ştiu. Nu ne-am mai întâlnit. Dar am aflat

că Jerry este nepotul lui Jimmy.

- Jimmy nu poate fi atât de îngust la minte să-l ia cu el. Acum ţi-o dau pe Tessa. Arde de nerăbdare să discute cu tine şi îţi mulţumesc încă o dată că ai vorbit cu mine, Tina.

Deodată, i se făcu foarte cald, apoi însă auzi vocea dulce a Tessei în ureche şi Tina se simţi nespus de fericită.

- Da, "pisicuţo", totul este în ordine. Cred că te iubeşte mult. îmi place vocea lui. Nanette este extraordinar de amabilă cu mine, iar cu Kai şi Jessica mă înţeleg perfect. Nici nu mi-am imaginat aşa ceva. Aici e frumos ca în basm. Poate vii o dată. Dar îmi pare bine că totul este aşa, chiar dacă sunt singură.

- Eşti atât de rezonabilă, scumpa mea, şopti Tessa.

- Nu sunt deloc rezonabilă. Am învăţat să înţeleg multe lucruri şi voi avea grijă ca între Nanette şi Jimmy să nu se ivească nici o ruptură.

Spune-i asta lui Felix al tău! Da, o mie de

sărutări.

Lacrimi de bucurie curgeau pe obrajii Tessei, când aseză receptorul în furcă.

- Incă nu pot să cred. N-a spus un cuvânt împotriva ta.

- Se pare că familia mea a lucrat cu rezultate pozitive, spuse Felix râzând. Mie îmi este la fel de neînţeles cum de Nanette este atât de tolerantă. Acum s-ar părea că nu mai există nici o îndoială.

O cuprinse pe Tessa puternic în braţele sale.

- A fost o discuţie foarte bună. Tina a fost atât de permisivă. Sunt nespus de fericit, iubito. Nu mă astept ca ea să-mi spună "tată", dar asta ...

- Imi vine chiar să râd. Atât de îndrăgostită părea de tine, spuse Tessa.

- Hei, nu, râse si el. Vom fi prieteni buni, foarte buni prieteni, acum cred asta.

Tina ieşise afară, la copii. Micuţul câine se uscase şi avea acum o figură foarte nostimă, un păr negru lucios, creţ şi zburlit.

- Şi mamei o să-i placă, spuse Jessica. Priveşte

doar ce scump e! Tu te înţelegi bine cu mami, chiar mai bine ca mine. Pui o vorbă bună pentru Puck?

- O, Dumnezeule, mâine vine tatăl vostru, asta trebuie însă să fie o surpriză pentru Nanette. Şi acum încă şi câinele? Nu ştiu ce să zic.

- Vine tati? se miră Jessica. El nu va avea nimic împotirva lui Puck!

- Am putea să ascundem câinele până mâine, fu de părăre Kai. în bucuria revederii, va intra pur şi simplu şi va fi acceptat.

- îl ştiu pe tati. Am şi eu o idee.

- Care? întrebă Tina.

- Şi asta e o surpriză, spuse repede Kai. Tocmai vine mami! O, sfinte Sisoe, acum s-a tuns ca o tânără!

- Modern! spuse Jessica.

- Splendid, spuse Tina mirându-se. Şi spuse asta din inimă. Nanette arăta într-adevăr fantastic. Foarte schimbată, însă în avantajul ei. Nu avea o coafură foarte modernă, mai degrabă îndrăzneaţă. Acum, faţa ei scotea la iveală o formă aparte ca o

inimă. Şi ea râdea surprinsă de această alură.

- Nu vă plac? E prea îndrăzneaţă? însă coaforul este asa de ieftin, nici nu-l observasem.

- Arăţi răpitor, Nanette, spuse Tina.

- Esti parfumată, constată Jessica.

- Tati o să-si piardă răsuflarea, dacă te vede asa, bombăni Kai.

- La Lisa o astfel de coafură i-a plăcut, scăpă Nanette.

- Lisa avea o tunsoare proastă, fu de părere Kai. Cu capul ei mic si rotund, asa ceva nu se potriveste. Eu nu pricep deloc de ce începi mereu să vorbesti de Lisa, mami. Ea este o foarte bună secretară, chiar una cinstită si corectă.

Dacă tati ar fi avut o secretară care să arate ca Tina, as fi putut înţelege dacă ai fi geloasă, dar din cauza Lisei n-ai nici un motiv să ajungi să ai asa o stare isterică.

- Sunt eu isterică, Tina? întrebă Nanette.

- Ei, nu. Tu esti îndrăgostită.

- Este tot mami, dar mai înainte a fost uneori si

isterică, spuse Jessica.

Kai dispăruse, dar asta avea un motiv, căci vroia să ascundă câinele. Jessica îi făcu cu ochiul Tinei, si aceasta înţelese semnul. Puck nu fu adus în discuţie.

- Jimmy va fi mândru de tine, spuse Tina, vicleană. De altfel, am primit un telefon de la Felix. Mi-a spus să-ţi transmit, din inimă, multe sărutări.

Nanette făcu ochii mari.

- Povesteste-mi! o rugă ea fierbinte, fără să observe că si Jessica dispăruse de lângă ele.

- Am discutat foarte amabil. Are o voce plăcută, povesti Tina.

- Este un bărbat cât un munte, Tina, greu de doborât. Din păcate, n-am nici o poză cu el să-ţi arăt, cel mult de pe pasaport, dar stii doar cum sunt făcute aceste fotografii.

- Nu trebuie să faci lobby pentru el, Nanette. Mie îmi ajunge că "pisicuţa" este fericită cu el. Am vorbit si cu el. Trebuie să-ţi mulţumesc.

- Pentru ce?

- Că m-ai pregătit cu atâta diplomaţie.

- Eu şi diplomaţia? Jimmy ar râde în hohote. N-am fost în viaţa mea diplomată. N-am avut nici măcar tact sau discreţie şi de minţit nu sunt în stare.

- Pentru asta mă bucur, spuse Tina. în orice caz vei rămâne pentru mine de neuitat.

- Tu poţi rămâne pentru totdeauna la noi Tina. Ar fi minunat.

- Nu, Nanette, vreau să rămân cu picioarele bine aşezate pe pământ. Am să-mi găsesc eu un loc.

- Ai putea lucra cu Jimmy. Sigur este foarte interesant. El are mare nevoie de o secretară care să ştie limbi străine. Şi plăteşte de asemenea foarte bine.

- Şi apoi voi fi un motiv de gâlceavă ca Lisa, spuse Tina poznaş.

- Tu, în nici un caz. Dar pe tine te va fura un prinţ. Ea oftă adânc. Tu eşti o femeie la fel ca Tessa, pe care un bărbat o aşteaptă o veşnicie.

- Şi tu ţi-ai găsit repede bărbatul pe care-l iubeşti, spuse Tina încet.

- Şi acum suntem căsătoriţi de optsprezece ani, iar munca lui este mai importantă pentru el decât mine, restabili Nanette adevărul.

- Ti-ar fi plăcut mai mult un bărbat care să se învârtă tot timpul în jurul tău? întrebă Tina. Unul pe care să-l hrănesti tu? Sau unul care să te lase singură cu copiii? Ai doi copii care te iubesc si îsi iubesc de asemenea tatăl.

- Şi eu îl iubesc pe Jimmy, însă am avut multe discuţii împreună. De ce le-am avut?

- Din cauza Lisei si după cum îmi pare mie, complet fără motiv. Kai are deja un gust format, care stie să aprecieze deja femeile. Lisa nu l-a impresionat.

- Dar tu l-ai impresionat, spuse Nanette. El s-a aprins după tine, cum m-am aprins eu cândva după tatăl tău.

- Nu vreau să iau asta drept un compliment, Nanette, spuse Tina îngândurată.

- Poftim, vezi, cât de lipsită de tact sunt! exclamă Nanette. Tu nu-i semeni deloc. Trebuie să-ţi spun sincer că nu mai am nici un fel de amintiri clare cu tatăl tău. Un nume, Kai, care mi-a plăcut. Un idol; multe fete s-au bătut pentru el, iar cu mine doar a flirtat. In fapt, este stupid ca cineva să afirme că asta a fost prima sa dragoste.

Tu vrei să spui că prima ta dragoste este Jerry, Tina?

- Acum, nu, Nanette, răspunse Tina.

- Dar pentru asta aţi contribuit şi voi. Voi l-aţi văzut cu alţi ochi decât mine şi mi-aţi spus asta foarte clar şi destul de des. Te roade ca un vierme când un bărbat îţi prezintă o altă fată.

- Cu Vivian n-a nimerit-o foarte bine, dar asta e pedeapsa lui, spuse Nanette. Ea s-a întors acum cu englezii şi se pare că are nişte probleme cu Jerry. L-am întâlnit adineauri. Vroia să vorbească cu tine. Spunea că este important pentru el. Mi-a părut rău pentru el.

- Şi mie îmi pare rău, răspunse Tina. Nu mai are

pentru mine nici cea mai mică importanţă. Aşa se întâmplă uneori în viaţă.

- Ai aproape jumătate din vârsta mea şi gândeşti atât de matur, îi spuse Nanette. Ai să fii o mamă minunată, Tina.

- Aşa eşti şi tu, doar că nu-ţi dai seama. Şi găsesc că e mai bine să nu bagi de seamă. Copiii te iubesc atât de mult.

- Am gresit atât de mult, oftă Nanette.

- Copiii tăi îţi acceptă greselile. Ce vrei mai mult?

- Pe soţul meu. Am puternice sentimente faţă de el. Nanette începu să lăcrimeze usor.

Capitolul 9

Jeremias de Wildeck, numit şi Jimmy, nu se urcă singur la Frankfurt în avionul care pleca spre Ibiza. Avionul decolase cu o considerabilă întârziere şi aşa Jimmy de Wildeck şi Patrick de Jost ajunseseră să intre în vorbă.

Lisa îşi condusese şeful la aeroport şi Patrick auzise cuvintele de despărţire: "Atunci, zbor plăcut, şedere plăcută şi multe salutări familiei, domnule de Wildeck!" Atunci, Patrick ciulise urechile.

Jimmy era nervos şi a fost destul de simplu să intre în discuţie cu el. Apoi i-a fost chiar recunoscător că Patrick intrase în vorbă cu el si că în avion se asezase alături.

- Dumneavoastră zburaţi tot la Ibiza? întrebă Jimmy. Concediu?

Patrick confirmă.

- Eu vreau să ajung la familie, spuse Jimmy. Se uită din nou la ceas.

- Totusi, timpul trece destul de repede, dar asteptarea mi s-a părut o vesnicie.

- Şi mie mi se întâmplă.

După ce se asezaseră în sfârsit cu bine în avion, Patrick se decise să-i ofere profesorului un pahar de vin bun.

- Şi eu am acelasi scop ca dumneavoastră, domnule profesor, spuse el.

- Mereu titlul ăsta! bombăni Jimmy. Cruţaţi-mă vă rog, tinere domn! As vrea să discutăm neprotocolar. Unde locuieste dânsa?

- Incă nu stiu exact. In orice caz, stiu că este în Punta Mara.

- Ei bine, sunteţi însă bine informat! Se ascunde cumva Nanette în spatele acestei informaţii?

Dumneavoastră însă nu arătaţi ca un detectiv.

- Dar nu sunt. Vreau s-o găsesc pe Tina Morland.

- Pe Tina Morland? se miră Jimmy. Felix v-a trimis?

- Nu direct, dar am să vă explic cu plăcere.

- Felix v-a trimis. Nici nu ştiu unde mi-e capul. Şi nici nu înţeleg de ce un bărbat cu o poziţie aşa solidă face atâta tărăboi dacă vrea să se însoare. Dumneavoastră ce vreţi de la Tina?

- Vreau să mă însor, explică Patrick râzând.

- Oh, Dumnezeule! încă un nebun în familie,

gemu Jimmy. Aveţi idee cum se simte?

- Eu o găsesc foarte normală şi sper din inimă să răspundă pozitiv sentimentelor mele.

Jimmy îl privi scuturând din cap.

- Totdeauna aţi fost sigur de asta? întrebă el derutat.

- Noi nu ne-am văzut de fapt decât de două ori, răspunse Patrick deschis.

- O, Doamne! Şi deja aţi decis să vă căsătoriţi? O, patria mea dragă, şi de ce vă grăbiţi să decideţi asta acum la Ibiza? Aş fi nespus de fericit dacă soţia mea s-ar înţelege bine cu Tina şi pe mine m-ar scuti de nesfârsitele ei scene de gelozie. Iar acum mai este si Jerry acolo, si se pare că si el s-a gândit serios la Tina.

Patrick deveni palid.

- Există o relaţie? întrebă el înfierbântat.

Jimmy îsi scosese ochelarii si-i curăţa constiincios.

Ochii săi îl observau cu prietenie pe Patrick.

- Jerry este nepotul meu. El o cunoaste pe Tina de mult timp, dar despre asta am aflat abia acum, cu

plecarea la Ibiza. Urăsc astfel de coincidenţe. Vreau doar să am linistea mea.

Acum, Patrick era agitat.

- Am să mă străduiesc să nu vă mai deranjez, domnule de Wildeck, spuse el rezervat.

- Scuzaţi-mă, remarca asta nu vă era adresată, mă gândeam la Jerry. E un băiat ciudat. Il fixă o clipă pe Patrick cu privirea. De ce n-as putea însă să ajut puţin coincidenţei? Vă iau cu mine drept oaspetele meu si atunci o veţi avea pe Tina sub control.

- Asta ar fi puţin cam mult, se opuse Patrick.

- Ei, dar este o casă de vacanţă, ori poate două sau trei. Dumnezeu stie ce a făcut Felix în cele din urmă! Dar e genial şi întotdeauna pe fază. Doar cu dragostea s-a descurcat mai greu. Cum de am devenit deodată bârfitor? se întrerupse el brusc.

- Ştiu deja câte ceva, spuse Patrick râzând. Mama mea o cunoaşte pe Tessa de mult timp, iar acum au devenit de-a dreptul prietene.

- Aşa-aşa. Jimmy căzu în tăcere. Simţea că se apropie sfârşitul călătoriei. Privea cu sentimente

amestecate primirea pe care urma să i-o facă Nanette.

Nanette habar n-avea. Tina nu suflase nici un cuvinţel că Jimmy îşi va face astăzi apariţia. Iar copiii erau ca totdeauna uniţi. în această dimineaţă chiar nu se arătaseră deloc, deoarece erau ocupaţi cu Puck, îl supravegheau să nu apară cumva în faţa mamei.

Adevărul nu era că Nanette ar fi avut ceva împotriva câinelui, însă primul ei argument era să nu se obisnuiască animalul cu ei si apoi să se simtă părăsit.

Dar la asa ceva, desigur, Kai si Jessica nu se gândeau. Ei se hotărâseră să nu se despartă de Puck. Cu astfel de dificultăţi nu-si făceau gânduri.

Jessica fugise să încerce să cumpere o zgardă si o lesă de undeva din zonă si pe lângă asta trebuise să se oprească din drum din cauza lui Jerry.

- Hello, Jessica, o salută el. Aţi găsit cumva un câine?

- Ce te interesează? îl întrebă ea arogant.

- N-are voie omul să se informeze? Este cumva Tina prin apropiere? privi el în urma ei.

- Nu. Lasă-mă în pace, îl repezi Jessica. Ea este aici doar pentru noi.

- Esti foarte directă. Să cred că este oaspetele vostru? Atunci, ar avea dreptul să se miste în voie!

Jessica îl înfruntă cu privirea.

- Tina nu este de nasul tău, iar Dumnezeu o va apăra de asa o soacră.

- Asta e deja prea mult! strigă Jerry plin de furie. Am să vorbesc cu tatăl tău.

- Fă-o, turnătorule!

Jessica nu fu deloc impresionată şi nici prin gând nu-i trecu să-şi ceară scuze. Se întoarse şi-şi reluă alergarea. Căută în alt magazin o lesă pentru câine.

Jerry îşi luă bicicleta şi plecă înapoi spre Punta Mara. Nu mai vroia să lase totul la voia întâmplării. Se enervase deja prea tare de ruptura dintre el şi Tina. Şi Vivian îi întorsese spatele de când un tânăr englez, cu buzunarele pline, începuse o relaţie cu ea.

în actuala sa stare, Jerry nu era mulţumit defel. Mai bine ar fi profitat şi el de luxul de la Punta Mara,

dar cu Nanette nu se avusese niciodată prea bine. Fireşte, totul se datora faptului că mama sa nu o considera pe Nanette destul de demnă în faţa ei, aşa cum ar fi vrut dânsa să fie.

între timp, Tina se maturizase şi putea singură decide, iar Jerry încerca încă să spere că încă oftează după despărţirea lor. în subconştientul lui, păstrase tot timpul această credinţă.

Norocul părea să-i surâdă, căci o zări pe Tina stând lângă bazinul de înot, iar nimeni nu se zărea prin apropiere si nici chiar într-o zonă mai îndepărtată.

- Te salut, Tina! strigă el de departe.

- Hello, îi răspunse si ea, rece. Ce vrei?

- Să vorbesc cu tine.

Trebuie să stăm de vorbă.

- Trebuie? N-am timp.

- Când putem să ne întâlnim? trânti el scurt întrebarea.

- Niciodată.

- Nu fi asa înspăimântată! Cu Vivian n-am nimic. Ai luat totul prea în tragic.

- Crezi? Am avut doar surpriza că avem puncte de vedere foarte diferite. N-am să-mi dau niciodată examenul de maturitate.

- A fost doar o glumă, Tina, spuse el.

Nasul ei fin se strâmbă.

- Acum spui bancuri, răspunse ea ironic. Ce i-ai spus Vivianei? "Mai bine un bacalaureat mediocru decât fără". Iţi spun, în viaţă trebuie să reusesti. Până îţi vei termina tu studiul, eu voi avea un câştig mai mult decât mediu.

- Ca fiică vitregă a lui Felix Vellentin vrei să obţii o profesie? o înfruntă el.

Ah, asta era, spuse Tina în sinea sa.

- Aici te înşeli. Felix Vellentin se căsătoreşte cu mama mea, dar eu nu voi permite să-mi poarte mie de grijă.

- I-arăt eu lui, Tina! strigă Kai de undeva din iarbă. Dar poate că Puck simţise asta ca pe o provocare, şi sări, fără ca nimeni să insiste, să alunge ultimul intrus; ajunse imediat lângă el, îl prinse de picior pe Jerry şi-i rupse mârâind pantalonii.

- Pleacă de-aici, bestie! strigă Jerry şi atunci îşi făcu apariţia şi Nanette. Mai întâi se miră de ceea ce vedea, căci micuţul câine ţinea încă strâns între dinţi, prin pantaloni, piciorul lui Jerry, apoi râse cu poftă.

- Există bădărani cu două picioare şi cavaleri cu patru picioare, stabili ea amuzată.

- Desigur îţi voi plăti să-ţi cumperi alţi pantaloni. Ti-aduc acum banii.

Intre timp, Puck se linistise, pentru că Tina începuse să-l mângâie. Kai rămăsese fără cuvinte, deoarece mama lui n-avusese nimic împotriva câinelui.

Insă Nanette făcu deodată ochii mari când un taxi opri în faţa casei. Apoi zbură ca un vârtej, uitând complet de prezenţa lui Jerry si de pantalonii lui rupţi, în braţele soţului ei, care în prima clipă într-adevăr n-o recunoscu, fiindcă îsi scosese ochelarii din cauza căldurii prea mari.

Dar temperamentul ei nestăvilit îl cunostea si în momentul următor nu mai exista pentru el decât această graţioasă si iubitoare femeie, care râdea si

plângea în acelasi timp si-i acoperea faţa cu sărutări.

- Scumpa mea, draga mea Nanni, o întâmpină el.

Şi în timp ce încă o privea pe Nanette, fu rândul Tinei să rămână blocată, căci un alt bărbat coborî din taxi. Dar si Jerry si Kai observară, iar Kai îl luă prevăzător pe Puck în braţe.

Ochii Tinei, asemănători cu ai lui Bernstein si cei întunecaţi ca noaptea ai lui Patrick se întâlniră. Tina rămase ca anesteziată.

Credea că visează. Dar Patrick se apropie de ea şi-i cuprinse mâinile.

- Trebuia să vin, Tina, spuse el încet. Vreau să-ţi vorbesc foarte clar, însă ...

Mai departe nu ajunse să-i spună nimic, căci ea se rezemă de pieptul lui şi-i cuprinse gâtul cu braţele.

- Dispari de-aici! îi spuse Kai lui Jerry. Vezi doar că eşti în plus. îţi dau din economiile mele pentru pantaloni.

Acum, sosi şi Jessica. Toate se derulau de-a valma, se râdea, se plângea, toţi erau entuziasmaţi, copiii se bucurau să-l aibă alături pe tati, micuţul

câine lătra bucuros, căci se simţea făcând parte din familie, iar tânăra pereche ale cărei sentimente nu puteau fi exprimate în cuvinte, se plimbau strâns lipiţi unul lângă celălalt pe marginea strandului.

- Lasă-i! strigă Jim la Jessica, în clipa când se apropia s-o întrebe pe Tina cine este bărbatul.

- Toate la timpul lor.

Trebuie mai întâi să vă privesc. Oh, Dumnezeule, cât mi-aţi lipsit! Şi cine v-a dat voie să-l adoptaţi? întrebă el, când Puck veni să-l salute dând din coadă şi dansând în faţa lui pe lăbuţele din spate.

- Şi eu mă întreb, dar copiii tăi îţi vor explica desigur, Jimmy, spuse Nanette.

- Copiii noştri, scumpa mea, râse el bine dispus. O, Dumnezeul meu, arăţi extraordinar! Va zice lumea că sunt tatăl tău.

- Trebuie doar să te odihneşti, scumpete, spuse Nanette. Noi am dormit trei zile până ne-am aclimatizat.

- Trei zile, doar dacă vrei să-mi conduci tu societatea, murmură el. Dar în faţa unei băuturi s-ar putea să nu mai am nimic împotrivă. Deservirea în

avion n-a fost dintre cele mai bune.

- Ca şi la noi, spuse Kai. Aici însă ai să primeşti de toate. Felix a organizat totul excepţional pentru noi.

Jimmy râse, apoi o cuprinse după umeri pe soţia lui, iar copiii şi Puck îi urmară.

- Pot să întreb, cum a ajuns câinele în casă? se decise într-un târziu Nanette să-şi asume riscul.

- O să-ţi spunem, mami. Este atât de scump, şopti Jessica.

- N-am nimic împotriva lui. A fost delicios când s-a agăţat de piciorul lui Jerry, spuse Nanette.

- Tu vrei neapărat să-mi stric definitiv relaţia cu sora mea? se pronunţă Jimmy făcându-i semn cu ochiul.

- N-am nimic împotrivă, răspunse Nanette, fără a sta pe gânduri o clipă. Dar Jerry trebuie s-o lase pe Tina în pace, ăsta e lucrul cel mai important.

- De asta are grijă Patrick, râse Jimmy. Ah, copii noi avem atât de multe de povestit. E minunat să vă am din nou alături de mine! In plus, multe salutări de la Lisa. E bucuroasă că a scăpat de mine.

Nanette clipi repede si zâmbi cam acru.

- In sfârsit, se mărită cu un bărbat foarte îngăduitor. Apoi obrajii i se aprinseră. Şi eu am un bărbat foarte îngăduitor, sopti ea. Iartă-mă Jimmy, iartă-mi toate iesirile! Te iubesc mult!

- Pentru asta nu te iert! râse el.

- Şi perechile mai vechi pot fi uneori comice, spuse Kai, când Jimmy îsi trase soţia după el în casă. Tu ce crezi, Jessi?

Ea privea cu ochii transfiguraţi în urma lor.

- Găsesc că e frumos să fii mereu romantic, iar mami n-are nimic împotriva lui Pucki. Este pentru prima dată, Kai.

- Şi Jerry e acru, asta-i grozav, a căpătat ce-a meritat, spuse Kai. Tânărul Tinei arată grozav. Urmă apoi un oftat adânc. Nu mai am nici o şansă, Jessi. Credeam că ar fi putut să mă aştepte până voi fi şi eu adult.

- Vom fi mereu împreună, îl consolă Jessica şi îşi puse mâna ocrotitor pe braţul fratelui ei. Am mai realizat ceva, Kai. Mami şi tati se iubesc din nou ca altădată.

- Mami arată într-adevăr fermecător, nici nu

poate fi vorba de vreo Lisa, murmură Kai.

- Despre ea nici n-a fost vorba vreodată, spuse Jessica atotştiutoare. Doar că, aşa simţea mami în inimă. Să sperăm că vin şi Felix cu Tessa, atunci ar fi ca într-un film pe care l-am văzut la televizor, în care toate se termină cu bine. Astfel de filme sunt mult mai frumoase decât alea cu crime şi chiar cele gen western.

- Am să fac un film cu camera de filmare a tatii, spuse Kai. O să mi-l dea precis. Jessi, tata este într-o stare de bună dispoziţie, încât putem primi orice de la el.

- Eu nu vreau nimic altceva decât să ne dea voie să-l păstrăm pe Pucki, spuse ea încet.

- Nici eu nu vreau de fapt nimic, nu vreau să-l doborâm pe tata cu cereri. Hei, solidule Pucki, ai să rămâi la noi si ai să ai o viaţă foarte frumoasă. Nu va trebui să suferi de foame.

Jessica îsi iubea mult fratele, dar atât de mult ca în această clipă nu simţise niciodată că-l iubeste. El nu-si arăta decât rar adevăratele sentimente.

Şi când începu să-l mângâie pe micuţul Pucki, i se

alătură si el, si zări ochii Jessicăi înotând în lacrimi.

- Este una din cele mai frumoase vacanţe, Jessi, iar tu esti o surioară dulce, cum nimeni nu-si poate dori mai mult.

- Şi mami se simte din nou bine, spuse Jessica. Poate sunt anii de cumpănă.

- Ce stii tu despre vârsta critică? bombăni el, un pic jenat.

- Ei, asa se învaţă, si ceva se modifică mereu, Kai.

Aproape în fiecare zi trăim ceva nou. Şi eu am devenit azi ceva mai deşteaptă.

- Cum aşa?

- Pentru că nu mă voi lăsa păcălită niciodată de un bărbat ca Jerry. Este doar un fanfaron, nimic altceva.

- Nu putem spune chiar aşa. Este totuşi inteligent, dar ceva îi lipseşte.

- Ba da, aşa este cum îţi spun eu, continuă Jessica gânditoare. îi lipseşte ceva! însă Tina şi Patrick sunt o adevărată pereche, aşa că a rămas în aer. Cercetă apoi cu ochii în depărtare spre ştrand, dar Tina şi Patrick nu se mai vedeau.

Capitolul 10

- Cum ai ajuns la ideea de a veni aici? îl întrebă Tina, tulburată.

- Pentru că îmi era teamă că mi te poate lua altcineva, Tina. Şi se pare că era pe-aproape.

Ea avu o usoară reacţie de respingere.

- Asta a trecut, Patrick, spuse ea. Asta aparţine perioadei imaturităţii mele spirituale. Mă simt încă atât de prost, fiindcă n-am alt talent decât pentru limbile străine.

- Ai însă talentul să sucesti dintr-o încercare capul unui om de altfel critic si pretenţios, Tina, spuse el în şoaptă. Eşti o fată cu totul specială. O fată după care poţi alerga o viaţă întreagă.

- Aşa cum a alergat Felix după mama? întrebă ea pierzându-se în şirul gândurilor.

- Nu ştiu dacă el a trebuit să alerge. S-au întâlnit că aşa le-a fost destinul. Aşa crede cel puţin mama mea.

- Ce ştie mama ta?

- Ea şi Tessa sunt foarte apropiate şi acum ştii şi tu despre ce e vorba.

- Despre ce e vorba?

- Despre noi. Mie nu-mi plac ocolişurile, de aceea am venit. Te iubesc şi vreau să mă căsătoresc cu tine, nu peste douăzeci de ani, căci aş vrea să hoinăresc cu fiica mea în jurul lumii, o fată tot aşa de minunată ca mama sa.

- Să hoinăreşti? întrebă ea cu un râs fericit.

- Contez deja pe tine, Tina. îmi doresc mai întâi o fată, şi să ştii că Ma abia aşteaptă să fie bunică. Ea va împlini anul viitor cincizeci de ani şi se gândeşte că pentru această frumoasă vârstă ar fi perfect să devină bunică. Aşa că acum e rândul nostru.

Tina rămase pe loc si sări în apa limpede.

- O, sfinte Dumnezeule, de ce am mai învăţat limbi străine? gândi ea cu voce tare.

Braţul lui o cuprinse din nou strâns.

- Dar vei avea nevoie de ele, doar vom călători. Va trebui să mă însoţesti peste tot. N-am să te las niciodată acasă.

Ea râse viclean.

- Şi copiii am să-i fac între drumuri? întrebă ea. Se cuprinseră din nou în braţe. Erau atât de tineri,

dar se iubeau si se putea crede fără îndoială că aceasta era iubirea adevărată.

- Tânărul este în ordine, de aceea l-am adus cu mine, îi spuse Jimmy Nanettei. Mi s-a părut că Tina avea ceva serios de discutat cu Jerry.

- Asta am rezolvat-o eu deja, împreună cu ea. Nu vreau să încep iar să vorbesc de sora ta, Jimmy, dar când o fată atât de minunată este confruntată cu o soacră ca ea, trebuia să intervină destinul. Noi avem însă doi copii atât de deştepţi, care se simt atât de fericiţi că şi-au găsit un câine, încât fiecare cu norocul lui, noroc care nu depinde de noi.

- Copii deştepţi, spuse Jimmy zâmbind pe sub mustaţă. Cum ţi-au plăcut rezultatele şcolare?

- Ah, despre ele nu se vorbeşte în vacanţă. în orice caz, datorită Tinei, pot să se înţeleagă destul de bine în spaniolă.

- Din păcate, asta nu e o materie şcolară, râse el.

- Nu începe cu cârcotelile! Tina face cu ei şi franceza şi engleza.

- Dacă mai are timp pentru asta, spuse el, mustăcind în continuare.

- Are principiile ei, îşi dădu Nanette cu părerea.

- Ca şi mama ei. Dar pentru căsătoria ei să sperăm că nu va trebui să aştepte douăzeci de ani. Şi mai sper de asemenea să nu-i dea fiului ei numele de Kai.

- Nu fi urâcios, Jimmy! Este un nume nostim şi scurt. Nu trebuie să ne pierdem în reminiscenţe. în toate există şi un lucru bun.

Fără Tina, poate n-am fi ajuns la armonie asa usor. Am învăţat multe de la ea.

- Tu? se miră el.

- Da, m-am gândit de fiecare dată când o priveam cât de puternică a trebuit să fie Tessa si, din astfel de momente de reflecţie, am învăţat. Tessa precis nu l-a acuzat pe Felix din gelozie, asa cum am procedat eu cu tine, altfel nu i-ar fi rămas atât de credincios.

- Eu ţi-am fost mereu credincios, Nanni, spuse Jimmy. Şi acum, să lăsăm tinerii să fie tineri si să ne bucurăm că n-am ajuns încă prea bătrâni. De acord?

Ea nu-l contrazise. Jimmy trăia în stfârsit clipa când ea nu-l mai contrazicea. Chiar si atunci când ceru ca Pucki să fie consultat de un doctor, dacă

doresc cu toţii să-l ia acasă.

- Avem timp încă, spuse ea. Nu poate dura asa de mult. N-am să uit niciodată cum Pucki l-a pus pe Jerry pe fugă.

Jerry n-avea chiar nici un motiv să râdă. în ziua următoare, primi biletul de întoarcere de la unchiul său Jimmy şi un cec consistent pentru "suferinţele îndurate". în orice caz, nu fu la fel de mândru pentru ambele daruri.

- Am să-ţi plătesc studiul până la zi, dar mai departe ... spuse Jimmy. Şi transmite-i mamei tale multe salutări. în ceea ce priveşte însă sărbătorile de familie, nu vor mai exista invitaţii. Tinei poţi să-i scrii, Jerry.

- Nu mai înţeleg nimic, spuse Jerry.

- Unde ai mai fost atât de supertolerat? Mai gândeşte-te! Plantele au nevoie de dragoste, oamenii la fel. Ele se prăpădesc, dacă în jurul lor nu e armonie. Poate vei deveni un bun matematician. Cu calculatoarele te descurci destul de bine. Dar fii atent în ceea ce priveşte programarea! Uneori nu ajungi la rezultat.

- Liber, spre Ibiza! îi spuse Felix Tessei, care sedea întinsă ca un dulău la soare.

- Acum? întrebă ea. Aici este atât de frumos!

- Nu ţi-e dor de Tina? o întrebă el.

- Puţin, da, dar ea este acum înconjurată de dragoste. Trebuie să ne consumăm luna de miere.

- Cum asa? întrebă el. Tu faci lucrurile foarte compact!

- Şi ce va fi cu Suzi? Trebuie doar să o instruiesc. Nu, asa de repede nu putem să le facem pe toate, după ce am clădit timp de două decenii, Felix. Tu înţelegi lucrurile astea, eu le stiu. M-ai înţeles întotdeauna. Iar pentru Suzi este un start bun. Fata are un talent înnăscut, dar trebuie să înceapă o viaţă nouă, ca mine, atunci.

- Dar fără copil, completă el.

- Dacă va găsi vreodată un bărbat care să-i ofere o dragoste adevărată, stă scris doar în stele. Dar are în orice caz o sansă.

- Şi tu? Esti fericită, dacă esti aici doar cu mine? întrebă el.

- Nespus de fericită, răspunse Tessa.

Iar dacă Gisela va deveni bunică şi eu voi fi egală cu ea, indiferent de unde şi-ar comanda rochiile. Deci, sus, să mergem la Ibiza!

- Pe drumul de întoarcere, putem rămâne încă câteva zile în Sf. Martin, spuse Felix.

- în familie, râse Tessa.

- Dacă ţi se pare prea mult, trebuie doar să-mi spui.

- Dar nu e cazul, găsesc chiar că e minunat. Ard de nerăbdare să-i cunosc pe toţi.

Şi cum fură primiţi! Kai se gândise dacă n-ar trebui să întindă un covor roşu, dar ei sosiră cu o cursă obişnuită şi cum Tina îi aştepta ascunsă, lăsaseră covorul la urmă.

Apoi însă, toată întinderea le aparţinu în întregime pentru multe minute în şir, pentru îmbrăţişări, sărutări drăgăstoase şi cu toţii fură cuprinşi de fiorul fericirii.

Patrick o îmbrăţişă pe Tessa.

- Sunt fericit, îi spuse el.

Felix o ţinu pe Tina mult timp îmbrăţişată.

- în sfârşit, totul s-a rezolvat cum mi-am dorit.

Iar când Tina îl sărută, o mângâie pe obraji cu duiosie. Să fii fericită cât mai curând, asa ca mine astăzi, Tina, îi spuse el.

Şi Tessa fu reţinută în braţele Nanettei, în timp ce ochii îi înotau în lacrimi.

Iar Pucki se zbenguia vesel între ei încolo si încoace, adulmeca, îi verifica pe fiecare din ei si mulţumit, alerga din nou la Kai si la Jessica, fericit.

- Te luăm cu noi, Pucki, spuse Kai. Tati ne-a promis. Şi ai să fii pe viitor mereu împreună cu noi, doar în biserică n-ai voie să intri, dar sigur vei înţelege asta. Drept răsplată, ai să primesti oscioare gustoase.

- Sau carne de vacă, completă Jessica. Durează ceva până se căsătoreste o pereche.

- Două, vrei să spui, îi aminti fratele său. Dacă se serbează ambele nunţi o dată, atunci vesela si toate celelalte nu mai costă asa de mult, preciză Kai. Felix a promis că sponsorizează el totul si aduce carne de la crescătoria de animale, dacă se fac ambele nunţi împreună. Totusi, asta costă o grămadă de bani, mai mult decât am cheltuit noi cu tine, Pucki.

- Acum însă eşti asigurat, Pucki, iar noi nu mai trebuie să plătim pantalonii pe care i-ai sfâşiat, îi spuse Jessica.

Tina era o mireasă fermecătoare. Purta cea mai frumoasă rochie, pe care o crease vreodată Tesmor-Mode. Iar Suzi i-o cususe.

Exista din nou un Morland, căci Coco o adoptase pe Suzi.

- N-a fost vorba de nume, spusese ea, doar că vroiam şi eu să am un copil. Să pot să-i ofer tot ce am mai bun.

S-a vorbit mult despre această nuntă, deşi nu fusese deloc în intenţia Tessei sau a lui Felix. Dar Nanette, care ţinea totuşi mult la vremurile de odinioară, a fost de părere că despre o astfel de fericire trebuie să afle întreaga lume. Iar cumnata sa să poată plesni liniştită de ciudă. Atât de mult nu putuse să-si schimbe Nanette temperamentul, desi devenise o soţie si o mamă exemplară.

Desigur, într-o astfel de zi, Jimmy avea ochi doar pentru soţia sa, iar Felix doar pentru Tessa. Era

scopul final al dorinţei sale si acum se înfăptuia. Tânăra pereche, Patrick si Tina, era în centrul atenţiei.

Doar Gisela de Jost îsi purta privirea nelinistită de la unul la celălalt si căuta cu orice preţ să participe si ea la această mare bucurie. Ea se vedea deja în postură de bunică si mult timp chiar nu avu de asteptat.

Doar că mai întâi veni pe lume un băiat, pe care Patrick i-l aduse să-l vadă.

El fu botezat cu numele lui Felix, ceea ce îi făcu fericiţi pe Felix si pe Tessa.

Apoi, Patrick îşi primi mult dorita fiică. Şi desigur, aceasta fu botezată Desire.

Jimmy spuse doar:

- După părerea mea, pot să aibă o duzină de copii în întreaga lume, dar îi rog să nu-l boteze pe nici unul Jeremias.

- Nu e mai bine Kai? întrebă Nanette.

- Mi-e indiferent, dar au la dispoziţie încă multe

nume semnificative.

- Kai trebuie să fie prescurtarea de la Nikolaus, îşi aminti Nanette.

Iar fiul nostru s-a născut în ziua sfântului Nicolae. Gândeşte-te şi tu puţin!

- Eşti o nevastă rafinată, însă eu tot te iubesc, spuse el râzând.

- Şi eu pe tine, iar pe Kai Morland să-l lăsăm să se odihnească în pace. Kai de Wildeck va fi întocmai ca tatăl său.

- Tot aşa de miop, bombăni Jimmy. De ce trebuie să moştenească oare copiii doar caracteristicile negative ale părinţilor?

- Dar le-ai dat si trăsăturile tale pozitive, întocmai ca Tessa Tinei noastre, spuse Nanette.

- Nu spune asta cu voce tare!

Ea este Tina lui Patrick, iar el este la fel de gelos cum erai tu odată.

Sfârşit